ΕΤΟΣ Α-ον ΑΡ. 12. Βουκουρέστιον, Αὐγούστου 4/16. 1874

ΑΔΕΛΦΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ.

FRATERNISATION DES PEUPLES D'ORIENT

ΔΕΚΕΒΑΛΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ κτλ.
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΝΑ ΠΑΣΑΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΜΕΘΕΞΙΣ ΤΟΥ ΩΡΑΙΟΥ ΦΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.

PARTICIPATION DU BEAU SEXE AUX AFFAIRES D'ETAT.

«Φημὶ πάντων ἀνοητότατα τὰ νῦν ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν τόποις γίγνεσθαι, τὸ μὴ . . . . . ἐπιτηδεύειν ἄνδρας γυναιξὶ ταὐτὰ . . . . . ὡς δεῖ παιδείας τε καὶ τῶν ἄλλων ὅ,τι μάλιστα κοινωνεῖν τὸ θῆλυ γένος ἡμῖν τῷ τῶν ἀῤῥένων γένει».

Πλατ. Περὶ Γυναικῶν Ἀγωγῆς.

«Εὖ γὰρ ἴστε, ὦ Ἕλληνες, ὅτι ᾧ πλεῖστον διαφέρετε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τῷ πρός τε τοὺς Θεοὺς εὐσεβῶς καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς ὁσίως καὶ πρὸς τὴν πατρίδα φιλοτίμως ἔχειν».

Ἠθικοπολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.

Ἡ Εὐρώπη κυμαίνεται, ὥςτις θάλασσα ἠχήεσσα, ὑπὸ πνεύματος σφοδροῦ, πνέοντος τοσοῦτον ὁρμητικῶς ἀπὸ τοῦ 1870, ὥστε τὴν μὲν αὐτοκρατορικὴν πολύκλωνον δρῦν τῆς Γαλλίας ἐξερρίζωσε, τὴν δὲ βασιλικὴν τῆς Ἱσπανίας πίτυν ἀπέκοψε, καὶ αὐτὴν δὲ τῆς Σαβοΐας εὔσκιον πλάτανον κατασείει. Εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς Δημοκρατίας, ὅπερ φυσᾷ ἤδη πρὸς βορρᾶν καὶ μεσημβρίαν τῆς γεγηρακυίας ταύτης Ἠπείρου, καὶ ἀναζωογονοῦν τὰς καρδίας τῶν δίκην κτηνῶν ζώντων ἐκεῖ λαῶν ὑπὸ τὸ σιδηρόηλον ἢ χρυσόηλον σκῆπτρον τῶν παραγνωρισάντων τὴν ἀποστολήν των μοναρχῶν, ἐπαπειλεῖ ἀνατροπήν, μεταρρύθμισιν ἢ ἀναμόρφωσιν ἀπηρχαιωμένων πολιτευμάτων, κατ' οὐδὲν «ὑπὲρ τοῦ ἀληθοῦς καὶ ὠφελίμου» τῶν νεωτέρων κοινωνιῶν συντελεσάντων.

Ὄντως! τί καλὸν καὶ ὠφέλιμον ἡ ἀνθρωπότης ἐκτήσατο διὰ τῶν αὐτοκρατοριῶν, τῶν βασιλειῶν. τῶν συνταγματικῶν μοναρχιῶν, ὅσαι τὴν θέλησιν. τὴν ἰδιοτροπίαν καὶ τὴν παρασιτίαν ἔχουσιν ὡς γνώμονα, τοὺς δὲ νόμους, θείους τε καὶ ἀνθρωπίνους, ἀσυστόλως καταπατοῦσι; Ποῦ ἡ πρόοδος καὶ ἡ εὐημερία τῶν ὑπὸ τὰ πολιτεύματα ταῦτα διαβιούντων λαῶν; Ποῦ ἡ ἠθικὴ καὶ διανοητικὴ ἀνάπτυξις τῶν κατωτέρων κοινωνιῶν; Ποῦ ἡ ἀνταμοιβὴ τῶν πτωχῶν καὶ πενήτων ἀριστοτεχνῶν, τῶν ἐφευρετῶν ἢ ἐπιστημόνων. τῶν ἀρετοστολίστων καὶ ἐν τίμων πολιτῶν; Ποῦ ἡ καταδίκη. ὁ στιγματισμὸς τῶν προδοτῶν, τῶν διαφθορέων, τῶν ἀτίμων, τῶν λυμεώνων τῆς κοινωνίας ἀνδραρίων;

Ὑπουργοί, προδόντες τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους καὶ σπαταλήσαντες τὸν πλοῦτον αὐτῶν ζῶσιν ἀνέτως ὑπὸ τοιαῦτα πολιτεύματα. Στρατηγοί, παραδόντες εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν ὁλόκληρα τάγματα, περιηγοῦνται ἀναιδῶς καὶ κομπορρημονοῦσι διὰ τὴν ἄνανδρον συμπεριφοράν των. Ἄνδρες ἐξωλέστατοι καὶ ἐθνοκάπηλοι διατελοῦσιν εὖζωοῦντες καὶ καλῶς θωπευόμενοι. Δυνάσται καταδυναστευομένων ὑπηκόων ἔχουσιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν στρατοὺς, οὓς μεταχειρίζονται πρὸς κόρεσιν τῆς φιλοδοξίας καὶ τοῦ τῶν παθῶν ταράχου των. Ἔμποροι ἄτιμοι, χρεωκόποι, ἀφοῦ ἐμύζησαν τὸ αἷμα τῶν πιστωτῶν των ζῶσιν ἐξαίρετα. ἐσθιοπίνοντες ἀναίδην, ἐνῶ οἱ καταστραφέντες ὑπ' αὐτῶν οἰκογενειάρχαι θνήσκουσι καθ' ἡμέραν τρώγοντες μέλαν ψωμίον, πίνοντες μέλανα ζωμόν. Ἡ τάλαινα γυνή, νεᾶνις, χήρα ἢ ὀρφανὴ, ἐγκαταλελειμμένη καὶ καταπεπτωκυῖα πλειστάκις, χωρίς ποτε οὔτε Ὑπουργεῖα, οὔτε ἐστεμμέναι Κεφαλαὶ νὰ φροντίσωσι πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῆς.

Πνέε λοιπὸν, ὦ πνεῦμα λαοσόον, πνεῦμα τῆς «ἰσονομίας καὶ ἰσοπολιτείας,» πνεῦμα παραμυθοῦν τοὺς ἀπέλπιδας, ἐνθαρρῦνον τὴν ἀρετὴν καὶ στηλιτεῦον τὴν κακίαν, ἀνακουφίζον τοὺς τῶν καλῶν ἐργάτας!.

Τὸ ἦμαρ τῆς «ἀπολυτοφροσύνης» ἔδυσεν· ἡ ἠὼς τῆς „ἐλευθεροφροσύνης" ἀνέτειλεν. Τὰ σεσαθρωμένα Πολιτεύματα ἀνατρέπονται, ἀναμορφοῦνται, μεταρρυθμίζονται. Οἱ σωσίλαοι καὶ Ἐπιστημονικοὶ Σύλλογοι ἀνενδότως εἰς τοῦτο ἐργάζονται. Οἱ τοῦ ὡραίου φύλου Θίασοι ἔντε τῇ Ἀμερικῇ καὶ εἰς τινας λαοκρατείρας τῆς Εὐρώπης χώρας ἀκαμάτως ἐπὶ τούτῳ συγκροτοῦνται. «Ἡ σοφία καὶ ἀρετὴ, ἡ ἠθικὴ καὶ μεγαλοφυΐα» ὡς οὐράνιοι καὶ αἰθέριοι δρομεῖς γίγαντες τοῦτο προανήγγειλαν!

Ἐμπορικὰ Τηλεγράμματα.

Γαλάζιον. Οἱ ἀραβόσιτοι 206—216 γρ. τὸ κοιλόν. Μόλις χιλιὰς κοιλῶν εἰς τὰς ἀποθήκας ἔμεινε.

Βραΐλα. Ἐξαγωγὴ κριθῆς ἐφέτος περίπου τῶν 330 χιλ. κοιλῶν πρὸς 145—160 γρ. τὸ κοιλόν. Τὰ σῖτα ὀλίγα ἐπωλήθησαν 500—600 κοιλὰ πρὸς 266 γρ.

Βοῦδα-Πέστα: Ἄφθονα προϊόντα: 28 ἑκατομ. ἑκατόλιτρα σίτου. 22 ἑκατομ. βρώμης καὶ 14 ἑκατομ. κριθῆς.

Ταυρίς-Βεσσαραβία: Ἱκανοποιήθησαν οἱ γεωπόνοι καὶ ἀγρόται· ἐξαίρετος ἐν γένει εἰσοδία.

Ἀγγλία. Μετρία συγκομιδὴ εἰς ἅπαντα τὰ εἴδη.

Γερμανία. Δέκα τοῖς % πλείων ἢ πέρυσιν ἡ ἐσοδεία ἐφέτος.

Ἰταλία. Μετρία ὡσαύτως ἡ συγκομιδὴ κἀκεῖ ὡς καὶ ἐν Γαλλίᾳ.

Τελευταῖαι Εἰδήσεις.

Ὁ Βαζαὶν ἐδραπέτευσε, μιμηθεὶς τὸν Ῥοχεφόρτ. Ἤδη εὑρίσκεται εἰς Γένουσαν.

— Ταραχαὶ μεγάλαι εἰς Βολωνίαν τῆς Ἰταλίας καὶ φυλακίσεις ἐν Ῥώμῃ καὶ Φλωρεντίᾳ.

— Ἡ Ἀγγλία οὐδετέρα μένει ἐν περιπτώσει ἀναμίξεως τῆς Πρωσσίας εἰς τὰ Ἱσπανικά.

— Οἱ Δημοκράται ἐνίκησαν τοὺς Καρλιστὰς πορθοῦντας τὸ Τερουέλ.

— Ἑξακισχίλια τουφέκια καὶ τρία τηλεβόλα ἔλαβον ἐσχάτως οἱ Καρλισταὶ πρὸς κατάπνιξιν τῆς θριαμβευούσης Δημοκρατίας.

— Ὁ Μητροπολίτης Σιβίου Προκόπιος Ἰβάτσικοβιτζ ἐξελέγη Πατριάρχης Καρλοβιτσίου.

— Περιμένεται ὧδε ὁ Πρίγκιψ Μαυροβουνίου τὸ Φθινόπωρον.

Ἑλλάς μου σάκκον ἔνδυσαι καὶ θρήνει!

Θρήνει Ἑλλάς μου τὴν βεβήλωσιν τοῦ πολιτικοῦ σου θυσιαστηρίου! Ἐνδύθητι σάκκον ἀφοῦ πραιτωριανοὶ καὶ ἡρωδιανοὶ κατεξέσχισαν τὴν πολύτιμόν σου πορφύραν. Γενοῦ θρηνωδὸς Ἱερεμίας, ἀφοῦ βαρεῖα εἶναι διὰ σὲ ἡ μάχαιρα τοῦ Θεσβίτου! Ἐκνευρισμένη ὑπὸ τῶν παθημάτων ἐλειποθύμησας πρὸ τοῦ ἱεροῦ ἄσματος τῶν Θρασυβούλων. Ἔντεινε ἤδη τὰ ὦτα καὶ ἄκουσον τὴν ἀνόσιον μουσικὴν τῶν ἱερέων τῆς αἰσχύνης!

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΒΟΛΤΑΙΡΟΥ

πρὸς

ΦΡΙΔΕΡΙΚΟΝ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ (Τεμάχια).

....*Τῷ Μ. Φριδερίκῳ.* 20 Αὐγούστου 1770

«... Ἡ Πρόνοια, ὅπως καταβάλῃ μοι τὴν ὑπερηφάνειαν ὑπὸ τοσούτων εὐμαρειῶν ἐξωδηκυῖαν, βούλεται ὥσθ' οἱ Τοῦρκοι ἀνακυριεῦσαι τὴν Ἑλλάδα, καθ' ἃ τοὐλάχιστον θρυλλεῖται διὰ τῶν ἐφημερίδων.

Δι' ἐμὲ τοῦτό ἐστιν ὀλεθριώτατον συμβάν. Οὐχὶ διότι ἔχω σπιθαμὴν τινα γῆς ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν Κορίνθῳ: φεῦ! οὐ κέκτημαι, ἢ ἐν Ἐλουσῖνι· ἀλλ' οἶδατε ὁπόσον ἀγαλλάσομαι, εἰ ἔβλεπον τοὺς ἀπογόνους τοῦ Σοφοκλέους καὶ Δημοσθένους ἠλευθερωμένους ἀπ' ἀγροίκου Πασᾶ. Μεθηρμηνεύοι τ' ἂν Ἑλληνιστὶ ἡ ἐξαίρετος ὑμῶν ἀντίρρησις τοῦ συστήματος τῆς φύσεως, καὶ ἐκτυπωθείη ἔν τινι ὡραίῳ πιεστηρίῳ ἐν ᾧ ἦν ποτε τόπῳ.»

Τῷ αὐτῷ α'. Μαρτίου 1771.

Μισήσω πάντοτε τοὺς Τούρκους πιεστὰς τῆς Ἑλλάδος,... Θλίβομαι λίαν ὅτι ἡ Α. Μ. καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ σὺν τοῖς Ἐνετοῖς οὔπω συνεννοήθησαν τῇ ἐμῇ Αὐτοκρατείρᾳ ὅπως διώξωσι τοὺς Τούρκους ἀπὸ τῆς Εὐρώπης. Ἔσοιτ' ἂν τ' ἀποτέλεσμα μιᾶς μόνης ἐκστρατείας· διανεῖμαι δ' ἕκαστος ἐξίσου....

Ἐπεποίθειν ἂν ὅτι ὁ πόλεμος οὗτος ἦτο λογικώτερος τοῦ ἐν ἔτει 1756, ὅςτις οὐδὲ τὴν κοινὴν ἔννοιαν εἶχε.

Τῷ αὐτῷ. α'. Φεβρ. 1773.

«... Εἰμί ἑβδομήκοντα καὶ ἐννέα ἐτῶν, καὶ ἐντὸς ὀλίγου ὀγδοήκοντα. Ὥστ' οὐκ ἴδοιμι τὴν ἣν ἐπεθύμουν τοσοῦτον ἐμπαθῶς καταστροφὴν τῶν Τούρκων, οἵτινες κλείουσι τὰς γυναῖκας καὶ οὐ καλλιεργοῦσι τὰς ὡραίας τέχνας.

Τῇ 4ῃ Σεπτ. 1773.

«... Ὁ *Μουσταφᾶς* ἔχει πλείστους (*τόπους*). ηὐχόμην ἂν ὅπως ἀπηλλάττετο τοῦ κόπου τοῦ κυβερνᾶν μέρος τι τῆς Εὐρώπης. Ὅ,τι καὶ ἂν εἴπωσίν, εἰμι διηνεκῶς τεθλιμμένος βλέπων Πασᾶν καταπατοῦντα τὴν κόνιν τοῦ Θεμιστοκλέους καὶ Ἀλκιβιάδου.

Ἀληθῶς οὐκ οἶδα πῶς ἡ Αὐτοκράτειρα βασιλὶς οὐκ ἐπώλησε τὴν σκευοθήκην της δοῦσα καὶ τὸν ὅστατον αὐτῆς ὀβολὸν τῷ Ὑἱῷ αὐτῆς Αὐτοκράτορι, ὑμετέρῳ φίλῳ (ἐὰν ὦσι παρ' ὑμῖν ἑτέροις ἑταῖροι), ἵνα πορευθῇ, ἐπὶ κεφαλῆς τινος στρατιᾶς, περιμεῖναι τὴν Αἰκατερίναν Β-αν ἐν Ἀνδριανουπόλει. Τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο ἐφαίνετό μοι τόσῳ φυσικὸν, τόσῳ εὐμαρὲς, τόσῳ κατάλληλον, τόσῳ ὡραῖον, ὥστ' οὐ κατανοῶ, ἵνα τὶ οὐκ ἐξετελέσθη.

22 Σεπτ. 1773.

Ἀφίημι τὰς ὡραίας μου ἐλπίδας τοῦ ἰδεῖν τοὺς Μωαμεθανοὺς διωκομένους ἀπὸ τῆς Εὐρώπης, τὴν δ' εὐγλωττίαν, τὴν ποίησιν, τὴν μουσικὴν, τὴν Ζωγραφικὴν, τὴν γλυπτικὴν, ἀναγεννωμένας ἐν Ἀθήναις· οὔθ' ὑμεῖς, οὔθ' ὁ Αὐτοκράτωρ θέλετε δραμεῖν εἰς Βόσπορον· ἀφίετε τοὺς Ῥώσσους ἵνα μάχωνται εἰς Σιλυστρίαν, καὶ τὴν Αὐτοκρατειράν μου ἐνισχυθῆναι ἐπί τινα καιρὸν ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Θόαντος καὶ τῆς Ἰφιγενείας. Τέλος, οὐ σταυροφορίαν ποιεῖτε, κρῖμα μέγα!

Ἀπάντησις. 9 Ὀκτ. 1773 *Πότσδαμ*

«Ἐκπλήττεσθε διότι ὁ Αὐτοκράτωρ κἀγώ τε οὐκ ἀναμιγνύμεθα ἐν ταῖς ταραχαῖς τῆς Ἀνατολῆς. Ὁ πρίγκιψ *Κάουνιτζ* ἀπαντήσει ἀντὶ τοῦ Αὐτοκράτορος· ἀποκαλύψει δ' Ὑμῖν τὰ μυστικὰ τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ. Ὡς πρὸς ἐμὲ συντρέχω πρὸ πολλοῦ ταῖς δραματουργίαις τῶν Ῥώσσων... ἃς ἀποτίω. ὀφείλετε δ' εἰδέναι ὅτι σύμμαχός τις οὐ προμηθεύει καὶ στρατὸν καὶ χρηματικὸν ἐν ταὐτῷ. Ἐμμέσως πως εἰμὶ ἐμπεπλεγμένος ἐν αὐταῖς ταῖς ταραχαῖς διὰ τῆς ἑνώσεώς μου μετὰ τῆς Αὐτοκρατείρας τῆς Ῥωσσίας. Ὡς πρὸς δὲ τὸ ἀτομικόν μου, ἀπαναίνομαι τὸν πόλεμον, φοβούμενος μήπως ἀφορισθῶ ὑπὸ τῶν φιλοσόφων.

Ὑπάρχουσι μεθ' ὅλα ταῦτα πόλεμοι δίκαιοι, καίτοι οὐ παραδέχεσθε αὐτούς. Ἐκεῖνοι, οὓς ἀπαιτεῖ ἡ αὐθυπεράσπισίς, εἰσιν ἀναμφηρρίστως τοῦ γένους τούτου. Ὁμολογῶ ὅτι ἡ δεσποτεία τῶν Τούρκων ἐστὶ σκληρὰ, καὶ μάλιστα βάρβαρος. Κηρύττω ὅτι ἡ Ἑλλὰς κατ' ἐξοχὴν ἐστὶν ἡ μᾶλλον ἀξία οἴκτου ἐξ ὅλων τῶν χωρῶν τῆς δεσποτείας ταύτης, ἀλλ' ἀναμνήσθητε τῆς ἀδίκου ἀποφάσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου κατὰ Σωκράτους, ἀναπολήσατε τὴν βαρβαρότητα, ᾗ οἱ Ἀθηναῖοι ἐχρήσαντο πρὸς τοὺς ναυάρχους αὐτῶν, τοὺς νικητὰς ἐν ναυμαχίᾳ, ὡς μήπω δυνηθέντας, ἐν τρικυμίᾳ, θάψαι τοὺς νεκροὺς αὐτῶν.

Ὑμεῖς αὐτοὶ λέγετε ὅτι ἴσως πρὸς ἀντίποινον τῶν ἐγκλημάτων τούτων ὑπεζυγώθησαν καὶ ηὐτελίσθησαν ὑπὸ τῶν βαρβάρων. Ἐμοὶ ἐστὶν ἵν' ἀπελευθερώσω αὐτούς; Οἶδ' εἰ ὁ πρὸς μετάνοιαν τεθεὶς ὅρος ἔληξεν, ἢ πόσῳ μέλλει κρατῆσαι; Ἐγὼ ἡ σποδὸς καὶ κόνις, μέλλω ἀντιστῆναι τοῖς κρίμασι τῆς Προνοίας;

Ὁ Βολταῖρος τῷ Βασιλεῖ *Φριδερίκῳ.* 28 Ὀκτ. 1773.

Οὐ προὔτεινον Ὑμῖν, Μεγαλειότατε, εἴκοσιν ἐκστρατείας, προτείναμι ἂν μίαν ἢ δύο καὶ μόνας· ἔτι δὲ κατὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ καὶ τῶν ὡραίων τεχνῶν. Ἔλεγον. Προστατεύετε τοὺς Ἰησουΐτας, προστατεύσει βεβαίως τὴν ΠΑΡΘΕΝΟΝ ΜΑΡΙΑΝ κατὰ τοῦ Μωχάμεθ.

Ἀνέγνων τὸ ἄρθρον *πόλεμος*, περὶ οὗ ἡ Ὑμετ. Εἰρηνικὴ Μεγαλειότης ἀγαθύνεται λαλῆσαι μοι· ἐστὶν ἀληθῶς ὀλίγον ὕβριστικὸν *ὑπερβολῇ* φιλανθρωπίας, πλὴν παρακαλῶ κρῖναι ὅτι ὅλαι αὐταὶ αἱ ὕβρεις οὐ δύνανται πεσεῖν ἢ ἐπὶ τῶν Τούρκων, τῶν ἀφιχθέντων ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς ἀκτῆς τῆς Κασπίας θαλάσσης ἕως ἐγγὺς τῆς Νεαπόλεως, καὶ, καθ' ὁδὸν, κυριευσάντων τοὺς Ἱεροὺς Τόπους, καὶ ἰδίως τὸν τάφον τοῦ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Ἐν συνόψει, ὡμοίαζον τῷ Ἐρημίτῃ Πέτρῳ, τῷ κηρύξαντι τὴν σταυροφορίαν. Ὁ Αὐτ. τῶν Ῥωμαίων, ὃν ἀγαπᾶτε, καὶ ὅςτις θεωρεῖται ὡς ὁ ὑμέτερος μαθητὴς, οὐκ ἠδύνατο παραπονηθῆναι κατ' ἐμοῦ· ἔδιδον αὐτῷ διὰ μιᾶς *κονδυλιᾶς* ὡραιότατον βασίλειον. Ἠδύναντο, καὶ μετὰ δεκαετίαν, παραστῆσαι δρᾶμα Ἑλληνικὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ὁ Θεὸς οὐκ ηὐλόγησε τοὺς σκοπούς μου, καί τοι χριστιανικούς· πλὴν οἱ φιλόσοφοι εὐλογήσουσιν ὑμᾶς ἐγείροντας μαυσωλεῖον τῷ Κοπερνίκῳ, καθ' ὃν καιρὸν ὁ ὑμέτερος φίλος *Μουσταφᾶς* διδάσκει τὴν φιλοσοφίαν τοῦ Ἀριστοτέλους ἐν *Σταμπούλ.* Οὐ βούλεσθε ἀνοικοδομῆσαι τὰς Ἀθήνας, ἀλλ' ἐγείρατε μνημεῖον τῷ λόγῳ καὶ τῷ δαιμονίῳ.

Ὅτε ἐξελιπάρουν ὑμᾶς γενέσθαι ἀνιδρυτὴν τῶν ὡραίων τεχνῶν τῆς Ἑλλάδος, ἡ παράκλησίς μου οὐ προήλαυνεν ἕως τοῦ ἐξορκίσαι ὑμᾶς πρὸς τὸ ἀποκαταστῆσαι τὴν Ἀθηναϊκὴν Δημοκρατίαν. Ἥκιστα ἀγαπῶ τὴν κυβέρνησιν τοῦ *κυνολογίου.* Ἠδύνασθε δοῦναι τὴν κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος τῷ κ. δὲ Λέντουλους ἢ ἑτέρῳ τινὶ στρατηγῷ, κωλύσοντι τοὺς νέους Ἕλληνας ἵνα διαπράξωσι τοιαύτας μωρίας οἵας οἱ πρόγονοί των. Ἀλλὰ τέλος, ἐγκαταλείπω τὰ σχέδιά μου. Προτιμᾶτε τὸν λιμένα τοῦ *Dantzick* τῷ τοῦ Πειραιῶς· νομίζω ὅτι κατ' οὐσίαν ἡ Ὑμ. Μεγαλειότες ἔχει δίκαιον, καὶ ὅτι ἐν ᾗ καταστάσει διατελεῖ ἡ Εὐρώπη, ὁ λιμὴν τοῦ Δαντσὶκ ἐστὶ συμφερώτερος τοῦ ἄλλου.

Ὁ Βασιλεὺς τῷ Βολταίρῳ.

26 Νοεμ. 1773.

Οἱ Ἕλληνες, ὑπὲρ ὧν ἐνδιαφέρεσθε τόσῳ ζωηρῶς, εἰσὶ, λέγουσιν, τόσῳ εὐτελεῖς, ὥστε *οὐδ' ἀξίζουσιν* ἵνα ἐλευθερωθῶσι

Πλὴν εἴπατέ μοι, πῶς δύνασθε διεγεῖραι τὴν Εὐρώπην εἰς μάχας, μετὰ τὴν ἡγεμονικὴν περι

Ἠδυνήθης νὰ ἐπιδείξῃς ἐν τῇ Βουλῇ τὰ αἴτια τῶν δεινῶν σου. Ἡ φωνή σου, φωνὴ ἀνθρώπου μερικοῦ, ἐξήρχετο γοερῶς ἐκ τῶν βαθυτάτων ἑδρῶν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως, οἱ δὲ ἔνοχοι ἐταράχθησαν, ὡς ταράσσεται ἡ θάλασσα πρὸ τῆς βοῆς τῶν ἀνέμων, ἔφυγον, ὡς ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω πρὸ τῆς τελέσεως τοῦ ἱεροῦ βαπτίσματος τοῦ Θεανθρώπου, ἐσύριξαν, ὡς συρίζει ὁ πληττόμενος ὄφις ὁ ἐν τῇ φωλεᾷ του θερμαινόμενος. Ἐπανῆλθον δειμαλέοι καὶ σοὶ ἐζήτησαν τὴν πολιτικήν σου ὁμολογίαν. Τὴν ἔδωκας, ἀλλὰ σοὶ ἀνταπέδωκαν χολὴν μετ' ὄξους βεβαμμένην, οἶνον ἀρωματώδη, ὡς εἰς τοὺς καταδίκους ἐπὶ Τιβερίων καὶ Νερώνων!!

Ἰδὲ τὴν Ζάκυνθον, τὴν ὡραίαν, ὅσον καὶ ὑπερήφανον, τὴν εὐώδη, ὅσον καὶ ἔνδοξον. Κεῖται ὡς πτῶμα, ἐφ' οὗ χορεύουσιν ἀσεβῶς τὰ περιτρίμματα τῆς Ἑν ..... ἃ ἐξέμεσεν ὁ κόλπος τοῦ ..... Ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐπάλαιεν ἀνδρείως κατὰ τῶν ξένων, ἔζη μὲ ἐθνικὰς ἀναμνήσεις, ἐτρέφετο μὲ τὸ ἐθνικὸν μεγαλεῖον. Γοργὴ καὶ εὔστροφος διεξέφευγε τὰς παγίδας τοῦ ξένου. Ἡ φωνή της ἀντήχει λιγυρὰ ὑπὸ τοὺς θόλους τοῦ Ἰονίου βουλευτηρίου, διαμαρτυρομένη ὑπὲρ τῶν ἀπαραγράπτων αὐτῆς δικαιωμάτων, ἀμυνομένη ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς δόξης. Ἀντέτασσεν εἰς τὴν βίαν τὴν ὑπομονήν, εἰς τὴν πίεσιν τὴν καρτερίαν καὶ εἰς τοὺς κρότους τοῦ ἐχθρικοῦ τηλεβόλου, εἰς τὴν ἀγριωπὴν ὄψιν τῆς ξενικῆς λόγχης, τὴν στίλβουσαν πανοπλίαν τοῦ λόγου καὶ τῆς ἰδέας, τὸν θώρακα τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δικαίου. Νῦν αἰωρεῖται ὕπερθεν αὐτοῦ, προσβλέπουσα τὴν Πνύκα καὶ τὴν Φυλὴν, ζητοῦσα ἀποκατάστασιν. μὴ εὑρίσκουσα, διότι ὁ ναὸς ἐμολύνθη καὶ τὸ ἱερὸν φραγγέλιον τοῦ *Ἰησοῦ* δὲν εὑρέθη εἰσέτι! Ἤδη ἡ φωνὴ τῆς Ζακύνθου ἐπνίγη, ἐσίγησε πρὸ τῆς ἐπιβούλου λόγχης τοῦ Ἀντσουλίνου. Ἡ φωνὴ, ἥτις ἄλλοτε δι' ἁπλῆς ἀπηχήσεως διεσκόρπιζε τοὺς ξένους τοὺς μὲν μέχρι Σκαμάνδρου, τοὺς δὲ μέχρι τῶν Σκαιῶν πυλῶν, δὲν θέλει ἀντηχήσει ἐντὸς τοῦ ἐθνικοῦ περιβόλου! Στρατιῶται, ὧν ἡ λόγχη ἦτο προωρισμένη διὰ τὰ Θεσσαλικὰ πεδία προωρίσθησαν νὰ ἀνορύξωσι τὸν τάφον τῆς ἡρωϊκῆς Ζακύνθου καὶ νὰ γείνωσι νεκροθάπται τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας. Τί θὰ ἦσαν οἱ Ἑπτανήσιοι ἄνευ τῆς λοιπῆς χορείας τῶν ριζοσπαστῶν; Μαλτέζοι! Ἀλλὰ πολιτικαὶ ὁμάδες γενόμεναι ἅπαξ Ἑπτανήσιοι, δὲν γίνονται, δὲν δύνανται νὰ μείνωσιν ἐπὶ πολὺ Μαλτέζοι. Ἐὰν οἱ Ἑπτανήσιοι δὲν προωρίσθησαν νὰ εἴπωσι κατὰ τὴν χαρμόσυνον τῆς Ἑνώσεως ἡμέραν ὡς ὁ Συμεὼν — *Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί των τὸ σωτήριόν Σου*, ἀλλὰ θὰ ἔλθῃ, θὰ ἔλθῃ καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ Ἐριννὺς, ὅπως ἐπιβάλῃ τὸν κλοιὸν εἰς τοὺς μητραλοίας καὶ μετ' αὐτὴν, ἡ ἱερὰ ἐλευθερία καλοῦσα εἰς τράπεζαν πολυτελῆ τὰ γνήσια τέκνα της!

Ἰδὲ, Ἑλλάς μου, τὴν Κέρκυραν ἄλλοτε νύμφην ὡραίαν ὡς τὰς Ἀθήνας σου. Ὁ ἔρως της ἦτο μέγας· ἀφῄρεσεν ἰδίαις χερσὶ τὸν ἴδιον στέφανον, ἐξεδύθη τὸν νυμφικὸν χιτῶνα καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου καὶ περιέβαλε τὸ σῶμά σου. Οἴα υἱϊκὴ ἀφοσίωσις! Τέκνα ἄνευ καρδίας ἀγαπῶντα τὸ χρῆμα, ὡς ὁ Ἰούδας τὸ ἀργύριον, μισοῦντα τὴν δόξαν σου, ὡς ὁ Σατανᾶς τὴν ἀρετήν, τὴν ἀπεκάλουν μωράν, ἀλλ' ἐκείνη εἶχε διὰ σὲ φιλήματα στοργῆς καὶ δι' ἐκεῖνα, πτύσματα καὶ περιφρόνησιν. Ἀλλ' ἤδη! Ἔδωκε τὰ πάντα, ὅπως λάβῃ ἓν, τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἐλευθερίαν δὲν εἶδε. Πόθοι τόσοι, ἀγάπη τοσαύτη ἔμελλον νὰ τελειώσωσιν εἰς ἓν πάτημα κυνός! Ὦ Κέρκυρα! δὲν ἀξιζεις οὔτε ἕνα κύνα! Ὁ κύων ἑνὸς στρατιώτου εἶναι πολυτιμότερος τοῦ αἵματος τῶν τέκνων σου! Ἐπολέμησας τὴν Ἀγγλικὴν δύναμιν περιφρονήσασα τιμὰς καὶ πλοῦτον; ἐζήτεις ἐσπέρας, πρωΐ καὶ μεσημβρίας *ἕνωσιν*, πάντοτε *ἕνωσιν*, ἀλλ' οὔτε θρὶξ ἔπεσεν ἐκ τῆς κεφαλῆς σου. Σήμερον ἓν κυνάριον ἐπάτησας καὶ τὸ αἷμα σου ἐχύθη κατὰ γῆς! Εἶναι δεινὴ ἡ θέσις σου καὶ ἡ ἀγωνία σου μεγίστη, διότι αἷμα Ἀφρικανῶν δὲν ἐχύθη διὰ κύνα, αἷμα Ἀβυσσινῶν δὲν ἐχύθη διὰ κύνα, αἷμα Μογγόλων καὶ Τατάρων δὲν ἐπότισε τὴν γῆν διὰ κύνα! Πρᾶγμα παράδοξον! Ζητοῦσι νὰ ἀντικαταστήσωσι τὰς ἀειθαλεῖς ἐλαίας σου διὰ κυπαρίσσων καὶ τὰ εὔοσμα ἴα σου διὰ νεκρανθέμων. Ἀλλ' ὑπόμεινε, ὑπόμεινε.

Ἰδὲ τὴν ἔνδοξον πόλιν τῶν Ἀθηνῶν ἐκφράζουσαν τὸ ἐλεύθερον φρόνημά της ὑπὸ τὴν φοβερὰν πίεσιν τοῦ Γρίβα. Λατρεύουσα τὴν ἐλευθερίαν καὶ τοὺς ἐλευθέρους θεσμούς κατῆλθεν ὡς εἷς ἄνθρωπος εἰς τὸν ἀγῶνα, ὅπως τανταλώσῃ τοὺς καπήλους τῆς ἐλευθερίας, ὅπως κηρύξῃ, ὅτι θέλει ἄρχοντας ἑλληνοπρεπεῖς, οὐχὶ διοικητὰς Ὑρκανίας. Ἀπέρριψε τὰ δῶρα τῆς ἀτιμίας, ὑπέμεινε τοὺς λογχισμοὺς βαρβαρικῶν ὁρδῶν. Ἀλλ' ἡ Φυλὴ, ἐξ ἧς ἄλλοτε ἀνέθορε σφριγῶσα ἡ ἐλευθερία, ἡ Φυλὴ, ἥτις ἔθρεψε τοὺς ἀνδρείους τοῦ Θρασυβούλου, ἥτις ὑπερηφάνως ἔβλεπε τὴν περικεφαλαίαν τῶν μαχητῶν τῆς δόξης ὑπέστη σήμερον τὴν φοβερωτέραν τῶν στρατιωτικῶν ἐπιδρομήν. Ἐκεῖ τὸ πρῶτον ἡ αὐθαιρεσία παρεμόρφωσε τῆς ἀληθείας τὴν ἔκφρασιν, ἐκεῖ ἡ βία ἔπνιξε τὴν φωνὴν τῆς ἐλευθερίας, ἐνῷ ἡ Κρωπία ἐδέχετο τὴν κόπρον τοῦ Ἀξελοῦ καὶ αἱ Ἀχαρναὶ ἔβλεπον ἀναποδογυρισμένην τὴν ἱερὰν τῆς ἐλευθερίας κιβωτόν. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξῆλθε τοῦ ἀγῶνος νικήτρια, ἀλλὰ καὶ πάλιν ζητοῦσι νὰ παραμορφώσωσι τὸ γεγονὸς, νὰ περικόψωσι τοὺς κλάδους τῆς νίκης, νὰ τοὺς παρουσιάσωσι μὲ μίαν ὄψιν, διότι ἡ κυβέρνησις τρέμει πᾶν ἀρτιμελές.

Ἰδὲ πανταχοῦ· ὁ πόλεμος συνεκροτήθη μεταξὺ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς αὐθαιρεσίας, ἀναμέσον τῆς τάξεως καὶ τῆς βίας. Εἷς ἀπόβλητος τῆς στρατιωτικῆς Σχολῆς ἐτέθη ὑπεράνω πεπαιδευμένων ὑποστρατήγων, ὅπως ὠθήσῃ τὸν στρατὸν εἰς τὸ ἔγκλημα, ὅπως πνίξῃ τὴν φωνὴν τοῦ βουλευτικοῦ βήματος καὶ συντρίψῃ τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν. Ἄφωνοι αὐτοὶ, ἐπειράθησαν νὰ δημιουργήσωσιν ἀγέλην βωβῶν. Τὸ βουλευτήριον θέλει πληρωθῇ οὐχὶ ὑπὸ τῶν ἐκλεκτῶν σου, ἀλλὰ τῶν ἐπεισάκτων τῆς λόγχης καὶ τῆς διαφθορᾶς· δὲν θέλουσιν εἶσθε βουλευταὶ, ἀλλ' εἰκονικοὶ νομεῖς βουλευτικοῦ ἀξιώματος, ἅρπαγες ἐλεεινοὶ καὶ θρασύδειλοι. Μετ' ὀλίγον θὰ ἀκούσῃς τοὺς υἱοὺς τῆς βίας καὶ τῆς παρανομίας οὐχὶ, οὐχὶ λαλοῦντας, ἀλλὰ φωνασκοῦντας περὶ νομιμότητος ἐν ὀνόματί σου, περὶ συντάγματος τὸ ὁποῖον κατεσύντριψαν, περὶ ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας, τὴν ὁποίαν αὐτοὶ οὗτοι δὲν ἔχουσιν. Ἀλλὰ σὺ ἀπόστρεψον μεθ' ὀργῆς τὸ πρόσωπον ἀπὸ τοιούτων υἱῶν, οἵτινες ἐξῆλθον ἐκ τοῦ πτώματός σου ὡς οἱ σκώληκες, τῆς σήψεως· περικλείσθητι ἐντὸς τῆς ἱερᾶς λάρνακος, ἔνθα τελετουργεῖται τὸ μυστήριον τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας. Ἡ ἰδέα δὲν νεκροῦται, καὶ ἂν εἰς τὰ βάθη τοῦ Ἅδου κατέλθῃ, ἀνίσταται τριήμερος πάλλουσα τὸ δόρυ καὶ σείουσα τὴν κόρυθα. Τότε μεταβάλλει τοὺς Σαύλους εἰς Παύλους, τότε τὴν ὄψιν της φεύγουσιν οἱ ἐργάται τοῦ δεσποτισμοῦ, ὡς φεύγουσι τὰ παιδία πρὸ τῶν μορμολυκείων. Λάβε τότε τὸ φραγγέλιον τοῦ ΙΗΣΟΥ καὶ πλῆττε τὸν Καϊάφαν ἐν τῷ πραιτωρίῳ καὶ ἐκδίωκε τοὺς βεβήλους, οἵτινες μετέτρεψαν τὸν ναὸν τοῦ Σολομῶντος εἰς σπήλαιον λῃστῶν! Ἀλλ' ἐὰν ὁ συνήθης λήθαργος σὲ καταβάλῃ, ἐὰν τὰ ὄργια ἑνὸς ἱεροεξεταστοῦ καὶ ἑνὸς ἀξέστου Δερβέναγα δὲν σέ συγκινοῦσι, ῥίφθητε εἰς τὸ πέλαγος τοῦ Ταινάρου. Ἐκεῖ θέλεις εὕρει τὴν ἡσυχίαν χωρὶς νὰ σὲ ἐνοχλῇ ἡ ἄνωθεν ἀγριουμένη θάλασσα. Εἶναι προτιμητέα τῆς θαλάσσης τὰ βάθη, ἢ ὁ ἀὴρ, ὃν μολύνει τὸ μῖσος καὶ τὸ πάθος. Εἶναι προτιμητέα ἡ βοὴ τῶν κυμάτων, ἢ ὁ τάραχος τῶν παθῶν τῶν ὑπουργῶν σου.

(Ἐκ τῆς πατριωτικῆς Ἐφημ. *Καιροί*).

Ἐν Ἀνατολῇ μέγας σάλος εἰς τοὺς «Μουσουλμάνους» διὰ τὰς συνεπείας ἐνδεχομένου θανάτου τοῦ Σουλτάνου· τοιοῦτος σάλος καὶ εἰς τοὺς «καθολικοὺς» δι' ἐνδεχομένην τελευτὴν τοῦ Πάπα.

Ἐντυπώσεις Ἄγγλου ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Ἄθω.

«Ἀποβιβαθέντες ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἀνέβημεν διὰ κλίμακος μαρμαρίνης εἰς τὰ ἐρημητήρια ὧν ἔντινι εὕρομεν μοναχόν τινα ζῶντα πρὸ εἰκοσαετίας περίπου ἐπὶ τοῦ ὄρους Ἄθω. ἦτον Ἠπειρώτης, ὑπηρετήσας ἑπταετίαν εἰς τὸν στόλον μας, ὡς ἁπλοῦς ναύτης, καὶ ἀπαυδήσας τῆς κινδυνώδους καὶ κοπιώδους ζωῆς, τῆς ἐπιθαλαττίου, ἐζήτησεν ἄσυλον ἐπὶ τῆς μαγευτικῆς ταύτης θέσεως.

Μεθ' ἁλμάτων χαρᾶς δ'ἀπηύθυνεν ἡμῖν τὸν λόγον ἀγγλιστί. Ἀντὶ δὲ τοῦ νὰ καταναλώσῃ τὸν βίον του ἐν τῇ μοναχικῇ ῥαστιώνῃ, εὕρομεν αὐτὸν ἀπησχολημένον εἰς τὸ νὰ ὀφαίνῃ ὄφασμα ἐρίου χονδρὸν, λίαν καλῶς ἐπεξεργαζόμενον ἐπὶ τοῦ ὄρους Ἄθω.

Τὸ ἐρημητήριον αὐτοῦ ἦτον ἀληθῶς ὡραῖον, συγκείμενον ἐκ δύο θαλάμων καὶ αἰθούσης· κληματίς τις, ἀφ' ἧς ἐκρεμῶντο σταφυλαὶ ὁλοπόρφυροι, ἐξετείνετο ἐνώπιον τῆς πύλης· κῆπος κρεμαστὸς ἐπὶ βράχου παρήγαγε διὰ τὸν μοναστὴν φυτὰ ἀρόσιμα καὶ ἡδυτάτους καρπούς. Ἠσθάνετο δ'ἑαυτὸν ηἰχαριστημένον λέγων ἡμῖν· «ὅλον αὐτό μοι

φρόνησιν, ἣν ὑμεῖς τε καὶ οἱ Ἐγκυκλοπαιδικοὶ ἐκηρύξατε κατὰ τῶν *πολεμιστῶν*.

Πιστεύσατε ὅτι ἐγκαταλιποῦσι τὴν Ἑλλάδα *δορυάλωτον*, καὶ ὅτι οὐδεὶς Πρίγκιψ ἄρξεται τοῦ πολέμου πρὸ τοῦ ἐπιτυχεῖν τὴν πλήρη ἄφεσιν τῶν φιλοσόφων...

Ὁ Βολταῖρος τῷ Βασιλεῖ.

16 Αὐγ. 1774.

Ἐὰν γοῶμαι ἢ μὴ βλέπων τὴν πατρίδα τοῦ Ὁμήρου λείαν τῶν ἐκ τῆς ἀκτῆς τῆς θαλάσσης τῆς Ὑρκανίας ἐλθόντων Τούρκων, οὓς παρακαλῶ ὅπως ἀγαθυνθῆτε ἐκδιῶξαι καὶ θεῖναι Ἀλκιβιάδας ἀντ' αὐτῶν, οὔτε πλεῖον, οὔτ' ἔλαττον γενήσεται· οἱ δὲ Τοῦρκοι οὐδὲν εἰδήσουσιν.

Ὁ Φριδερῖκος τῷ Βολταίρῳ.

Πότσδαμ. 8 Ὀκτ. 1774.

Οὕτω πως σκέπτεται ἡ ὑμετέρα Αὐτοκράτειρα. Ἀρκεῖται ἵνα ἐξαντλήσῃ τὴν Πόλην. Ἐστι λίαν μεγάλη ἵνα κατασυντρίψῃ τοὺς ἐχθρούς της. Ἡ Ἑλλὰς γενήσεται ὅ τι δυνήσεται. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἀνέστησαν ἐν Ἑλλάδι. Κατάγεσθε ἐκ τῆς ἀποικίας τῆς Μασσαλίας. Ἡ νέα αὕτη πατρὶς τῶν τεχνῶν ἀποζημιοῖ ἡμᾶς τῆς μὴ ὑπαρχούσης πλέον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πότσδαμ. 8 Σεπτ. 1775.

Αἱ Μοῦσαι βούλονται ὥστε τὰ ὕδατα τοῦ Παχτωλοῦ ποτίσαι τὴν ὑπώρειαν τοῦ Παρνασσοῦ. Πρέπει ἵνα ἔχῃ τις τροφὴν ὅπως διδαχθῇ καὶ σκέπτηται ἐλευθέρως. Διὰ τοῦτο αἱ Ἀθῆναι ὑπερτέρησαν τὴν Σπάρτην ὡς πρὸς τὰς γνώσεις καὶ τὰς ὡραίας τέχνας.

Ἀποσπάσματα Ἀλληλογραφίας τοῦ Ι. δὲ Βολταίρου μετὰ τῆς Αὐτοκρατείρας Αἰκατερίνης.

Φερναὶ (Ferney) 18 Μαΐου 1770.

Ἀντ' ἀπαντήσεως καταρῶμαι τὸν Μουσταφᾶν, καθικετεύω δὲ τὴν ΑΓΙΑΝ ΠΑΡΘΕΝΟΝ ἵνα βοηθήσῃ τοῖς πιστοῖς. Πέποιθα ὅτι μέτρα σωτήρια ἐλήφθησαν ἐν Ἑλλάδι, ὅτι δεδώκασιν ὅπλα τοῖς Σπαρτιάταις, ὅτι οἱ Μαυροβούνιοι ἡνώθησαν αὐτοῖς, ὅτι τὸ κατὰ τῆς τουρκικῆς τυραννίας μῖσος ἐμψυχοῖ αὐτοῖς, ὅτι τὰ ὑμέτερα στρατεύματα δεδεόντα ἐπὶ κεφαλῆς των καταστήσουσιν αὐτοὺς ἀηττήτους.

1770 $^{16}/_{28}$ Μαΐου, τῆς Αὐτοκρατείρας.

Τὰ στρατεύματά μου ἡνώθησαν τοῖς Ἕλλησι ποθοῦσιν ἀνακτῆσαι τὴν ἐλευθερίαν των. 17 Φεβρ. Διῃρέθησαν εἰς δύο σώματα, ὧν τὸ μὲν ἔλαβε τοὔνομα *λεγεὼν Ἑῴος τῆς Σπάρτης*, τὸ δὲ *λεγεὼν βόρειος τῆς Σπάρτης*. Ὁ πρῶτος κατέσχεν ἐν ὀλίγαις ἡμέραις τὴν Πασσάβαν, τὸ Βερδόνι καὶ τὸν Μιστρᾶν, τὴν ἀρχαίαν Σπάρτην. Ὁ δεύτερος προέβη πρὸς ἅλωσιν τῶν Καλαμῶν, τοῦ Λεονταρίου καὶ τῆς Ἀρκαδίας· ἠχμαλώτισαν δὲ τετρακισχιλίους Τούρκους ἐν ταῖς διαφόροις ταύταις θέσεσιν παραδοθέντας μετὰ μικρὰν ἄμυναν. Ἡ τοῦ Μιστρᾶ μάλιστα ὑπῆρξε πλέον σπουδαία ἢ αἱ ἄλλαι.

Τῇ 28ῃ Φεβρ. ἔμαθον ἀπέναντι τῆς Κορώνης ὅτι ἔλαβέ τι χώραν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων, κατὰ τὴν δίοδον τοῦ Κορινθιακοῦ Ἰσθμοῦ. Ἀρχηγὸς Τοῦρκος ἠχμαλωτίσθη κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν. Ἰδοὺ ἡ Ἑλλὰς ἐν τῇ ἀκμῇ ἵνα γενῇ ἐλευθέρα, *πλὴν πολλοῦ γε καὶ δεῖ*, μέχρις οὗ φθάσει εἰς τὴν προτέραν βαθμίδα· ἐν τούτοις ἡδυνόμεθα ἀκούειν τὰ ὀνόματα τῶν τόπων ἐκείνων, ὧν ἔναυλα ἦσαν τὰ ὦτά μας ἐν τῇ νεότητι.

4 Ἰουλίου 1770 *τοῦ Βολταίρου*. Εἰς Φερνάς.

... Φοβοῦμαι μὴ οἱ Τοῦρκοι ὦσιν ἰσχυροὶ ἐν Πελοπονήσῳ.

Τοῦτο ἀνησυχεῖ με διὰ τοὺς ἀγαπητοὺς Ἕλληνας· καὶ διὰ τὰ ὅπλα ὑμῶν τὰ νικητήρια, τὰ τιμαλφέστερά μοι.

Ἡ ὑπὲρ Ἑλλάδος ἐκστρατεία ὑμῶν ἐστὶν ἀναντιῤῥήτως τὸ ὡραιότερον ὧν ἐπεχειρήσασθε ἔργον πρὸ δισχιλίων ἐτῶν· πλὴν ἀλλ' ἀπαιτεῖται ἵν' ἐπιτευχθῇ· οὐκ ἀρκεῖ μόνη ἡ ἐξαίρετος τιμὴ, ἡ προσαπτομένη ὑμῖν.

Ὁ αὐτὸς τῇ αὐτῇ.

Εἰς Φερνὰς 20 Ἰουλίου 1770.

... Ἐκ τῶν φόβων μου μεταβαίνω εἰς τὰς παραμυθίας· ἐὰν κλείσητε εἰρήνην, ... τί γενήσονται οἱ πτωχοί μου Ἕλληνες; Τί γενήσονται οἱ νέοι τῆς Σπάρτης λεγεῶνες; Ἀνανεοῦτε ἀναμφιβόλως τοὺς Ἰσθμίους ἀγῶνας, ἐν οἷς οἱ Ῥωμαῖοι ἐβεβαιώσαντο τοῖς Ἕλλησι τὴν ἑαυτῶν ἐλευθερίαν δημοσίῳ διατάγματι· τοῦτο δ' ἔσται τὸ πολυτιμότερον τοῦ βίου ὑμῶν ἔργον. Ἀλλὰ πῶς διατηρήσει τὸ κῦρος ἡ ὑμετέρα διάταξις, εἰ μὴ ἀπολειφθῶσι στρατεύματα ἐν Ἑλλάδι;

Τῆς Αὐτοκρατείρας.

τῇ 22ᾳ Ἰουλίου / 2 Αὐγούστου 1770.

Ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐξήρτηται τοῦ ἀναζωογονῆσαι τὴν Ἑλλάδα. Ἔπραξα πᾶν τὸ ἐπ' ἐμοὶ ὅπως κοσμήσω τοὺς γεωγραφικοὺς χάρτας τῇ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Μόσχας συγκοινωνίᾳ.

Οἱ προσφιλεῖς σοι Ἕλληνες ἀπέδειξαν ἐν πλείσταις περιστάσεσι τὴν ἀρχαίαν ἑαυτῶν ἀνδρείαν. τὸ δὲ πνεῦμα κατ' οὐδὲν ἐλλείπει αὐτοῖς.

Φερνὰι 28 Αὐγούστου 1770 *τοῦ Βολταίρου*.

Οὐδόλως θλίβομαι περὶ τῆς Ἑλλάδος δι' ἣν μ' ἐθορύβουν τόσῳ. Νομίζω ὑμᾶς κυρίαν τοῦ Ναυαρίνου καὶ πλείστων ἄλλων θέσεων. Ἀπίστευτον ὅτι τὰ στρατεύματα ὑμῶν ἐξεκένωσαν τὸν τόπον, ὡς λέγεται, ὅτε ἐμάχεσθε τοὺς Τούρκους καταγῆντε καὶ θάλατταν· καὶ ἂν μάλιστα ἡ διαίρεσις τῶν ὑμετέρων δυνάμεων ὑπεχρέουδὶ ὑμᾶς ἀναβαλεῖν ἢ μάλιστα καὶ καταλιπεῖν τὴν κατάκτησιν τῆς Ἑλλάδος, πάντοτε ἡ ἐπιχείρησις αὕτη ὑπερπληρώσει ἂν ὑμᾶς δόξης . . . . . Εἰ δ' ἐπετυγχάνετε ἵνα φέρητε τὴν φρίκην εἰς τὰς πύλας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁδηγήσητε δὲ τὰ στρατεύματα Ὑμῶν μέχρι Κορίνθου, καὶ ἐκπολίσητε *τὰ κράτη ὑμῶν διὰ μεγάλου ἀριθμοῦ οἰκογενειῶν Ἑλληνικῶν*, ἔχοιτ' ἂν ἔτι μέγα ὄφελος . . . Ὡς πρὸς ἐμὲ, ἐπιθυμῶ ἐσαεὶ ὥστε ἡ Ὑμ. Μεγ. ἵνα στεφθῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Πρὸς τὴν Αὐτοκράτειραν.

14 Σεπτ. 1770.

Διότι εἰ ἦτο Κυρίαρχος τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἡ Ὑμ. Μεγαλειότης καταστήσει ἂν ὅσον τάχιον ὡραίαν τινὰ Ἀκαδημίαν Ἑλληνικήν. Ἐποίουν δ' ἂν Αὐτῇ *Αἰκατερινιάδα τινά*.

Οἱ *Ζεύξεις* καὶ οἱ *Φειδίαι* ἐπικαλύψειαν τὴν γῆν διὰ τῶν ὑμετέρων εἰκόνων. Ἡ πτῶσις τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους ἐπανηγυρίζετ' ἂν ἐν Ἑλλάδι. Αἱ δ' Ἀθῆναι ἔσοιντο καὶ αὖθις κλεινή τις πρωτεύουσα.

Ἡ Ἑλληνὶς γλῶσσα καθίστατο ἂν ἡ παγκόσμιος γλῶσσα· πάντες δ' οἱ ἔμποροι τοῦ Αἰγαίου Πελάγους ἐξαιτήσαιντο Ἑλληνικὰ διαβατήρια ἀπὸ τῆς ὑμετέρας Μεγαλειότητος.

Φερναί. Τοῦ Κ. δὲ Βολταίρου 21 Σεπτ. 1770.

Ὅτε ὡμίλουν περὶ εἰρήνης φοβούμενος αὐτὴν, ὅτε ἔλεγον ὅτι ὑπαγορεύσαιτε τοὺς ὅρους, μακρὰν τῆς ἰδέας διετέλουν ὅτι ἐγκαταλείψαιεν ἂν ἡ Ὑμ. Μεγ. τοὺς ἀνδρείους Σπαρτιάτας. Φυλάξοι με Κύριος, εἰ ὑπενόησά τι· ἀλλὰ μετὰ τοσαύτας νίκας, οὐδαμῶς ἂν ἐπετυγχάνετο ἡ χάρις τούτων ὑπὸ τοῦ ἀχρείου αὐτῶν δεσπότου· καιρὸς δ' ἐστιν ἵνα μὴ κτήσωνται ἕτερον κύριον ἢ τὴν προστάτιδάμου, ἢ μᾶλλον ἵνα ὦσιν *ἐλεύθεροι* ὑπὸ τὰς σημαίας αὐτῆς. Νομίζω τὰ στρατεύματα ὑμῶν, τὰ ἀποβατικὰ, ἐπανελθόντα ἐν Ἑλλάδι....

Φερναί. Τοῦ Κ. *δὲ Βολταίρου* 12 Ὀκτ. 1770

«Τολμῶ πλεῖον εἰπεῖν, ἡ Ὑμ. Μεγ. κτήσοιεν ἂν ἤδη ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ τοῦ *Φαραὼ* καὶ τοῦ *Μωϋσέως*. Ἰσραηλίτην ἐνθαρρυνοῦντα τὴν ἐπανάστασιν καὶ δώσοντα εὔθυναν ὑμῖν. Περιορίζομαι οὖν ποιήσασθαι τὰς ἐγκαρδιωτέρας εὐχὰς ὅπως ὁ προσφιλὴς Μουσταφᾶς ἐκδιωχθῇ διαπαντὸς ἐκ τῶν ὀχθῶν τοῦ Νείλου καὶ τοῦ Δουνάβεως.

Ἐπιτρεψάτω μοι ἡ Ὑμ. Μεγ. μόνον ἵνα οἰκτείρω

ἀνήκει.» Καθημένου ὑπὸ τὴν κλιματίδα, τὰ βλέμματά του ἐστρέφοντο ἐπὶ τοῦ ἀσταθοῦς στοιχείου «τῆς ἁλὸς,» ἥτις τῷ ἀνεπόλει πλείστας ἀναμνήσεις καὶ τῷ ἐνέπνεε μυρίας σκέψεις.

Τῶν ζωοτροφιῶν μας ἐξαντληθεισῶν, τοῦδὲ Νικολάου Ἀνδρέου διαβεβαιώσαντός μας ὅτι εὑρήσομεν νέας εἰς τὸ Μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Παύλου, ἐπήραμεν αὐτὴν τὴν ὁδόν. Περιήλθομεν τὸ Ὄρος μεταξὺ τῶν πρινοδρυώνων, τῶν θάμνων καὶ τῶν ἀνδραχνῶν. οἱ καρποὶ πάντων τῶν δενδρυλλίων ἀναμεμιγιμένοι μὲ καλάμας λείας καὶ φύλλα «κισσοῦ» στίλβοντα παρεῖχον ὄψιν σπινθηροβολοῦσαν.

Τὸ *Μρῖον* τοῦ *Ἁγίου Παύλου* ᾠκοδομημένον ἐπὶ βράχου κατεῖχε τοποθεσίαν ἀξίαν τῆς πτήσεως ζωγράφων τε καὶ ποιητῶν. Οἰκοδόμημα μέγα, αὐτοφυὲς καὶ πανταχόθεν περιτειχισμένον ἀπὸ ἑξώστας, πλὴν ἐκτισμένον (τότε) οὐχὶ τόσῳ κανονικῶς «(ἤδη «ἀνέκτισται μεγαλοπρεπὲς καὶ περίβλεπτον Σ. Σ).» Ἐκεῖ, λέγουσιν, «ὁ Ἅγιος Παῦλος» ἐν τῇ εἰς Μακεδονίαν ὁδοιπορίᾳ του, ἔστη ἐπὶ τινα καιρόν «(Εἰ μὲν καὶ ὁ Οὐρανοβάμων «Παῦλος, ὁ τῶν ἐθνῶν Ἀπόστολος, διέμει-«νεν ἐκεῖ, πιθανόν· ὅτι δ'ὠνομάσθη οὕτω, «διότι ἕτερός τις Παῦλος, ἐξ Ἀνάκτων τοῦ «Βύζαντος καταγόμενος, καὶ εἰς ἄκρον σοφίας «ἐλθλακὼς, κατῴκησεν ἐκεῖ οἰκοδομήσας τὸ «περικαλλὲς τοῦτο ἄντρον, τοῦτο ἔχεται ἀ-«ληθείας ἱστορικῆς. Ἐνδεχόμενον ὅμως ἀμ-«φότεροι οἱ θεσπέσιοι οὗτοι καὶ οὐράνιοι ἄν-«δρες καθηγίασαν τὸν ῥωμαντικὸν καὶ λίαν «ζωγραφικὸν τοῦτον τόπον Σ. Σ).» Μοναχὸς ἀγριωπὸς ῥαβδοῦχος παρουσιάσθη θυρωρός· μᾶς ἀνεβίβασε διὰ κλιμακωτῆς καὶ σκοτεινῆς διόδου εἰς τὸ ἡγουμενεῖον, ἔνθα ὑπεδέχθημεν λίαν φιλοξένως. Περιμένοντες δὲ τὸ πρόγευμα ἐπεσκέφθημεν τὸ Ἑστιατώριον, τὴν καλλιτέραν τοῦ Μοναστηρίου αἴθουσαν, ἥτις περιεῖχεν ἄμβωνα καὶ μεγάλας τραπέζας δρυΐνους· ἔντινι δὲ γωνίᾳ διενέμετο εἰς τρυβλία ἡ ἁπλῆ καὶ λιτὴ μερὶς τῶν μοναχῶν.

Ἀναβάντες δὲ καὶ ἕτερα δωμάτια ἀνήλθομεν διὰ τοῦ περιπτέρου εἰς ἀρχαῖον πολὺ ὑψηλὸν πύργον, ἔνθα κατῴκησεν ὁ ἱερὸς νέος Παῦλος. Σιδηρᾶ τις πύλη κλείει τὸν πύργον τοῦτον, οὗ ἐν τῷ βάθει ὑπάρχει φρέαρ βαθὺ, ὕδωρ γλυκίποτον βρύον. Ἐν τῷ ὀψοφυλακίῳ εἴδομεν λαγήνους μεστὰς ἐλαίου, σακκους ἀλεύρου καὶ ἰχθῦς ξηρούς. Μοναχοὶ δὲ ἀπησχολοῦντο ἵνα τεμαχίσους στρύχνωσι καὶ χρυσόμηλα· οἱ καρποὶ οὗτοι μετὰ τῶν ἐλαιῶν ἀποτελοῦσι τὰ συνήθη χειμερινὰ προζωάρκεια,

Ἑτοιμασθέντος τοῦ προαρίστου . ... μᾶς παρετέθησαν μύκητες ἐλαιόβραστοι, ῥαφανάκια καὶ σφογγάτον μὲ τυρὸν, μαγηδανὸν καὶ βούτυρον. Ἐπῆλθεν εἶτα τὸ «πιλάφιον,» ἀντὶ δ'ὀπωρῶν βότρυς καὶ μέλι ὀσμῆς βρύου. Ἀπὸ τοῦ ὑψικορύφου διακρίνεται ἡ «Σκήτη τῆς Ἁγίας Ἄννης» ἐπὶ τῆς κλιτύος τοῦ Ἱεροῦ Ἄθω, ὡσαύτως καὶ ὁ τρικόρυφος Ἄθως, ὃν ἀναρριχᾶταί τις δυσκόλως ἕνεκα τῶν αἰχμῶν καὶ βραχοκρήμνων, ἀφ' ὧν ἀκανθοῦται ἡ ὁδὸς καὶ ἕνεκα τῶν βαράθρων, ἅτινα χανδὸν πρὸ ποδῶν ἀνοίγονται. Πρὸς τὸ ὕψος τοῦ Παρεκκλησίου «τῆς Παναγίας» τὰ δένδρα παύουσι τοῦ αὔξειν· τὰ ἰδιαίτερα φυτὰ τῶν δασωδῶν στεγῶν ἐκλείπουσιν ὡσαύτως, ἡ δὲ κορυφὴ τοῦ Ἄθω ἐστιν ἀκόσμητος φυτειῶν. Τὰ ἡσυχαστήρια τῆς Ἁγίας Ἄννης παρουσιάζουσι θέαμα μοναδικὸν, «τερψικάρδιον» διότι εἰσὶν ἐσκαμμένα 50 ἢ 60 εἰς τοὺς «ἀντρώδεις» βράχους καὶ κηποπεριτείχιστα... Ἐκεῖ βλέπεται τὸ ὕδωρ «γλυκιφλοίσβως» ἀπὸ τῶν καταρρακτῶν καταπίπτον καὶ εἰσδύον εἰς ὀχετοὺς πρὸς ποτισμὸν τῶν καλλιεργημένων γηπέδων, ῥέον μεταξὺ τῶν κατακάρπων κληματίδων, καὶ ἀναστρέφον τοὺς τροχοὺς τῶν μικρῶν μύλων. Ἐκεῖ καταρράκται ἀνθόστεπτοι καὶ κισσοστεφεῖς, ὧν τὰ φυλλώματα στρωννύουσι τοὺς πανταχόθεν διατετρημένους βράχους. Ἐὰν τῶν μοναστῶν τὰ σπήλαια ἦσαν ὀλίγῳ καθαριώτερα, τὰ ἄντρα καὶ σπήλαια ταῦτα «εὐωδίας ἂν ἐπλήρουν τὸν αἰθέρα».

(*Βεσσαραβία*) *Ἰσμαήλιον*, 28 *Ἰουλίου* 1874.

Ἄστυ εὐρὺ, ἔρρυθμον, κανονικόν· ναοὶ μεγαλοπρεπεῖς καὶ χρυσοκόσμητοι, λέσχη (*Casino*) μοναδική, καθιδρυθεῖσα διὰ κεφαλαίων ἑλληνικῶν καὶ διατηρουμένη διὰ συνδρομητῶν. Ἐκκλησία Ἑλληνική, ἐγειρομένη ἤδη ἐπὶ γηπέδου ἀγορασθέντος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου, εἰς ὃ καὶ ὑπάγεται, πρὸς ἀποφυγὴν σκανδάλων, οἷα τὰ ἐν Βραΐλᾳ καὶ Γεωργέβῳ. Τοῦτο δὲ χάρις εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ Κ. Ἐπ. Μαυρομμάτου. Πλεῖσται Ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι, ζῶσαι ἐν ἁρμονίᾳ μετὰ τῶν Σλαβικῶν καὶ Δακορουμανικῶν στοιχείων. Τὸ ὡραῖον φῦλον ἐκπαιδεύεται ἐν Παρθεναγωγείῳ, διευθυνομένῳ ἐναλλὰξ καθ' ἑβδομάδα ὑπὸ Δακίδος-Ῥωσσίδος-Γαλλίδος καὶ Ἑλληνίδος, νεανίδων ὑψηλῆς καὶ καλῆς ἀνατροφῆς.

Πόσον ἐθέλχθην, ὁπότε πλησιάσας σύμπλεγμα τριῶν κορασίδων τοῦ Παρθεναγωγείου, αἵτινες τὰ κυανόλευκα φοροῦσαι ἐκάθηντο ἀμερίμνως ἐν τῷ δημοσίῳ κήπῳ, συνδιαλεγόμεναι Ἑλληνιστί! Ἀλλ'ἐκεῖναι ὡμίλουν καὶ Ῥωσσικὰ, καὶ Γαλλικὰ καὶ Ῥωμανικὰ εὐχερέστατα. Εὖγέ σας, κορασίδες, ἀνεφώνησα καὶ ἠρξάμην τοῦ περιπάτου μονολογῶν. Ἀλλ' ἰδοὺ φίλος γνωστὸς, ὁ τὴν πανδαισίαν τῆς πεντηκονταετηρίδος τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας εἰς Γεούργεβον λογιδρίῳ ἐξυμνήσας τῷ ᾳ ω ο α.' Τὸν ἐπλησίασα, ἦτον ἐκεῖ ἐγκάτοικος ἐν Ἰσμαηλίῳ, ἔνθα πλεῖστοι Ἑλληνόπαιδες, ἑλληνοτραφεῖς ἐν Ἀθήναις, συνεκεντρώθησαν ὡς εἰς πυρῆνα πρὸς καταρτισμὸν φιλεθνοῦς καὶ φιλομούσου Κοινότητος.

Ναὶ, ἡ Κοινότης τοῦ Ἰσμαηλίου ἀριθμεῖ φιλοπάτριδας καλοὺς καὶ πολλοὺς, οἵτινες θὰ περατώσωσιν ἐφέτος, ὡς ἐλπίζεται, καὶ τὸν ναὸν, ἴσως δὲ καὶ Σχολεῖον ἀρρένων θέλουσιν ἐγείρει, ἐὰν αἰσίως λυθῇ τὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Σχολείου ζήτημα, ὑπὲρ οὗ κολοσσαῖα κεφάλαια κατεβλήθησαν.

Ἡ μουσικὴ ἐπαιάνιζε τὰ συνήθη τεμάχια· τὰ φύλλα ὅμως τῶν δένδρων ἀνεμιζόμενα ἐτονθόρυζον ἤχους ἑλληνικούς. Καὶ πῶς οὐχί; ἀφοῦ καὶ γυναῖκες δημάρχων καὶ βουλευτῶν ἐλάλουν Ἑλληνικά; Τἀληθὲς, καλλονὴ ἔξοχος, κατὰ κακήν μου *αἶσαν*, ἔλειπεν· ἀλλ'οὐχ ἧττον ἡ αἰδὼς, ἡ ἀφέλεια, τὰ χρυσᾶ πάτρια ἤθη ἐζωγραφίζοντο ἐπὶ τῶν ῥοδοχρόων παρειῶν τοῦ ὡραίου φύλου. Ἄ! ἡ Βεσσαραβία δὲν διεφθάρη ὡς αἱ ἀδελφαίτης.

Τὸ Ἰσμαήλιον ἤκμαζε πρὸ δύω δεκαετηρίδων σχεδόν· ἦτον ὁπρῶτος ῥωσσικὸς λιμὴν ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον τῶν δημητριακῶν καὶ ἀποικιακῶν. Ἤδη διατελεῖ εἰς παρακμὴν, καταντῆσαν ἀγροτικὴ μᾶλλον ἢ ἐμπορικὴ πόλις· ἀλλὰ μήπως τὸ Γαλάζιον, ἂν δὲν εἰσακουσθῶσιν οἱ πόθοιτῶν κατοίκων, οὗς ἐν ἀναφορᾷ ἐξέθηκαν πρὸς τὸν Ἡγεμόνα τοῦ τόπου, δὲν βαίνει εἰς παρακμήν; Ἀλλ'ἄς παύσω, διότι ἱκανῶς ἐν ἀτμοπλοίῳ ᾠκτειρα Κυβέρνησιν, ἥτις οὐδαμῶς τ'ἀληθῆ τοῦ τόπου συμφέροντα ἐπεδίωξεν, ἐνῷ ἠδύνατο καὶ τὸ Γαλάζιον ἵνα ἀκμάζῃ ὡς τὸ πρότερον, καὶ πόλις νέα ἐπὶ τῆς Μαύρης θαλάσσης, ὡς ἐσχεδίασεν ἡ Κυβέρνησις, νὰ ἐθεμελιοῦτο κάλλιστα. Οἱ ἐν Βασσαραβίᾳ ἀγρονόμοι διεμαρτυρήθησαν, καθὰ ἔμαθον, μέσῳ τοῦ Κ. Δεσλίου, κατὰ τοῦ ἀντιτίμου τῆς γαιοκτημοσύνης, ἣν ἐσχάτως αἱ Βουλαὶ ἐψηφίσαντο.

Τούλτσα, 29 Ἰουλίου, 1874.

Κίνησις μεγίστη ἐμπορική. Βούλγαροι, Ὀθωμανοί, Ἕλληνες, ἰδοὺ νὰ στοιχεῖα τῆς πόλεως. Ὁ Βουλγαρισμὸς ἐπικρατεῖς πλὴν τί ζητεῖ ἐκεῖ ἡ Ῥωσσία, ἀνεγείρασα δύω μοναστήρια καὶ Ῥώσσους μοναχοὺς συνοικίζουσα; Ἄ! Διὰ τοῦτο ἡ μετάβασις τοῦ Πατρὸς Μελχισεδὲκ ἐξ Ἰσμαηλίου εἰς Τοῦλτσαν γνωστὸς ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Δουνάβεως ὡς πρὸς τὸν φιλορωσσισμόν του. Ἀλλὰ σὺν αὐτῷ συνέπλει καὶ ὁ Κ. Γκέργκελυς, ὁ στρατηγὸς τῆς Βεσσαραβίας Νομάρχης. Ἄ.' τὰ πολιτικοθρησκευτικὰ τῆς Ῥωσσο-Μπογδανίας σχέδια! Ὁ δὲ Μητροπολίτης τῆς Τούλτσης Διονύσιος ἀπουσιᾷ εἰς τὰ λουτρὰ τῆς Κωνστάντσας. Μόνος ὁ Κ. Πηλείδης, ὁ καλὸς Ἕλλην πρόξενος, ἀγρυπνεῖ ἐκεῖ διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ πόσον καταπεπτωκὼς ἕνεκα τῶν διαιρέσεων, τῶν διχονοιῶν! Ὦ.' τὴν κατάρατον Ἐριννὺν, ἥτις ὡς ὄχεντρά τις ἐδηλητηρίασε τὰς παριστρίους πόλεις! Γινώσκετε ὅμως τὴν πηγὴν αὐτῆς; Εἶναι ἡ φιλαρχία. Ἄ.' ἡ φιλαρχία καὶ τὰ προεδρεῖα, ἅτινα ἐδίχασαν καὶ αὐτὴν τῆς Βραΐλας τὴν Κοινότητα, καὶ διὰ τοῦτο, ὡς ἔλεγον ὡς τὸ *Ἀναγνωστήριον* τοῦ Κ. Ἀλεξανδρίδου ἐνώπιον τοῦ Κ. *Σαράτσογλου* καὶ Κ. *Γώγου*, ἂν *εἰλικρινῶς* ποθῆτε τὴν καθησύχασιν τῶν πνευμάτων καὶ τῆς Βραΐλιανῆς κοινότητος τὴν ὁμόνοιαν εἶναι τὸ νὰ παραιτηθῆτε ὅσον τάχος· πλὴν *πολλοῦγε καὶ δεῖ*. Ὁ Κ. Ἀλεξανδρίδης, ἰατρὸς καὶ πρόεδρος τοῦ *Συλλόγου*, φοβεῖται, μήπως χειροτερεύσωσε τὰ πράγματα διὰ τῆς παραιτήσεώς του.

Ἀλλ' *ὁ νοῦς μου ποῦ ἔφυγεν, ἐνῷ* εὑρισκόμην εἰς Τοῦλτσαν, θεώμενος τὸν λιμένα της, τὰ καταστήματά της, τοὺς ναούς της, καὶ ἰδίως τὸν θαυμάσιον τῆς *Εὐγγελιστρίας* πλὴν ἀτελείωτον Ναὸν, ἐν ᾧ καὶ ἐπίτροποι φιλόκαλοι ὑπάρχουσι καὶ εἰσοδήματα δὲν στεροῦνται. Ἄ.' ὁ Ναὸς ἔχει εἰκόνας Ῥαφαηλείους, ἃς ὁδοιπόρος τις περιέγραψε Γαλλιστὶ εἰς Φλωρεντίαν· μάλιστα ἡ εἰκὼν τῆς Ἀειπαρθένου, πόσῳ ὡραία! πάγκαλος, νυμφικωτάτη, ἐκείνη ἡ τοῦ Γαλαζίου, ἡ δὲ τῆς

τοὺς *καϋμένους* Ἕλληνας, τοὺς ἔχοντας τὸ δυστύχημα ἵνα ἀνήκωσιν εἰσέτι εἰς ἄνδρας *λαλοῦντας τουρκικά*. Ταῦτά εἰσι μικρὰ δήγματα ἅτινα ὑφίσταμαι ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἡδονῶν ἃς μοι παρέχουσιν αἱ νίκαι ὑμῶν.

23 Ὀκτ. 1770. Ὁ αὐτός. Φερναί.

Αἱ *Κλαζομεναὶ* ἦσάν ποτε ὡραιοτάτη πόλις: Ὁ Ἀλέξανδρος ἐπηύξησεν αὐτὴν· οἱ Τοῦρκοι ἐδῄωσαν· ἀλλ' ὑπὸ τὸ σκῆπτρον ὑμῶν ἀποκαταστήσαιτο ἀκμαία.

20 Νοεμ. 1770.

Διαθρυλλεῖται περὶ λοιμοῦ ἐν Γερμανίᾳ· φοβοῦνται ταύτην, ἀπαιτοῦσι πανταχοῦ γραμμάτια ὑγείας· καὶ οὐδαμῶς σκέπτονται ὅτι, ἐὰν συνέδραμον τῇ Ὑμ. Μεγαλειότητι εἰς τὸ ἐκδιῶξαι τῆτες τοὺς Τούρκους ἐκ τῆς Εὐρώπης, ἤθελεν ἐκδιωχθῆ διὰ παντὸς καὶ ἡ πανώλης ἀπ' αὐτῶν.

Φερναὶ 15 Μαΐου 1771 *ὁ αὐτός*.

... Κρατῶ ὑπ' αὐτῆς (*τῆς πριγκιπέσσης τοῦ Aschkoff*) τὴν διδαχὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Τβέρης, Πλάτωνος, ἐκφωνηθεῖσαν ἐνώπιον τοῦ τάφου τοῦ Μ. Πέτρου. Ὁ λόγος οὗτος, ῥηθεὶς τῷ ἱδρυτῇ τῆς Πετρουπόλεως καὶ τῶν ὑμετέρων στόλων, ὑπάρχει, παρ' ἐμοί γε κριτῇ τὸ ὡραιότερον τῶν ἐν τῷ κόσμῳ μνημείων.

Ἐπειδὴ δ' ἔχετε ἤδη ἕνα Πλάτωνα ἐν Πετρουπόλει, ἐλπίζω ὅτι οἱ Κ-οι Ὀρλὼφ κόμητες μορφώσουσι *Μιλτιάδας* καὶ *Θεμιστοκλεῖς* ἐν Ἑλλάδι.

Φερναὶ. Βολταίρου (30 Ἰουλίου, 1771).

Ἀληθὲς ἐστιν ὅτι ἐκυριεύσατε τὴν Κριμαίαν ἅπασαν; . . . Ἡ ταχύπτερος φήμη, ἡ ἀπὸ βορρᾶ εἰς νότον πετῶσα καὶ ὑψίκενά τινα φέρουσα ἀπὸ νότου πρὸς βορρᾶν, διαλαλεῖ ὅτι ἡ Κριμαία ὁλόκληρος τελεῖ ὑπὸ τὸ σὸν κράτος...

Ἀλλ' ἐὰν, μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Ταυρικῆς Χερσονήσου, εἰρηνεύσητε μετὰ τοῦ Μουσταφᾶ τί γενήσεται ἡ *τάλαινα Ἑλλὰς*; *τί γενήσεται ἡ ὡραία αὕτη χώρα τοῦ Δημοσθένους καὶ Σοφοκλέους*; Ἔσομαι ὀδυνώμενοο ἐς ἀεὶ, βλέπων τὸ θέατρον τῶν Ἀθηνῶν μεταποιούμενον εἰς λαχανόκηπον, τὸ δὲ Λύκειον εἰς σταῦλον.

..... Ἐὰν ἡ Υ. Αὐτοκρ. Μεγ. τηρήσῃ τὴν Χερσόνησον, ὡς εἰκάζω [illegible] ἓν πρόσφατον κεφάλαιον ὑπὲρ τῶν [illegible]κητόρων τῆς χώρας ταύτης Μουσουλμάνων προσθέσει. Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΥΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, Η ΜΟΝΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΚΑΙ Η ΜΟΝΗ ΑΛΗΘΙΝΗ, *δύναται καθιδρῦσαι μέγα τι ἐμπόριον*. Ὑπῆρχέ ποτε τοιοῦτον μεταξὺ τῆς Σκυθίας καὶ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Ἀπόλλων μάλιστα ἐδώρησε τῷ Ταρτάρῳ *Ἄβαρι* βέλος τι ἄγον αὐτὸν ἀπὸ πέρατος κόσμου εἰς ἕτερον, κατὰ τοὺς ῥαψῳδοὺς ἡμῶν. Εἰ εἶχον τὸ βέλος τοῦτο, διετέλουν ἂν ἤδη ἐν Πετρουπόλει, ἀντὶ τοῦ προσφέρειν μωρῶς ἀπὸ τῆς ὑπωρείας τῶν Ἄλπεων τὸ βαθύμου σέβας καὶ τὴν ἀπαρέγκλιτον ἀφοσίωσιν τῇ Κυριάρχῳ τοῦ Ἀζὼφ, τοῦ Καφφᾶ καὶ τῆς καρδίας μου.

Φερναὶ 6 Μαρτ. 1772 *τοῦ Βολταίρου*.

Ἑτέρα ὀδύνη μοί ἐστιν, ὅτι οἱ Ἕλληνές εἰσιν ἀνάξιοι τῆς ἐλευθερίας, ἣν ἀνεκτήσαντο ἄν, εἰ εἶχον τὴν ἀνδρείαν τοῦ συνδραμεῖν ὑμᾶς. Οὐ θέλω πλέον ἀναγνῶναι οὔτε τὸν *Σοφοκλῆν*, οὔτε τὸν *Ὅμηρον*, οὔτε τὸν *Δημοσθένη*.

28 Αὐγούστου 1772· *ὁ αὐτός*.

.... Θαρραλέως ἐξαιτήσομαι Αὐτῇ, εἰ ἀληθὲς ἐστὶν, ὅτι ἐν Σιβηρίᾳ ὑπάρχει εἶδός τι *Ἐρωδιοῦ* καταλεύκου, πτέρυξι καὶ οὐρᾷ πυρίνοις, καὶ πρὸ πάντων, εἰ ἀληθὲς ἐστὶν, ὅτι διὰ τῆς εἰρήνης τοῦ Προύτου, ὁ μέγας Πέτρος ὑπεχρεώθη ἀποστέλλειν ἐτησίως ἓν τῶν πτηνῶν τούτων περιδεραίῳ ἀδαμαντίνῳ εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόλην. Αἱ ἡμέτεραι βίβλοι γράφουσιν ὅτι τὸ πτηνὸν τοῦτο ὑφ' ὑμῶν μὲν καλεῖται *Κράτσχοτ*, ὑπὸ δὲ τῶν Τούρκων *chungar*.

Ἀμφιβάλλω λίαν, Κυρία, ὥστε ἡ Ὑμ. Α. Μ. ἀποτίειν φόρον ἐρωδιοῦ καὶ ἀδαμάντιον τῷ Αὐθέντῃ *Μουσταφᾷ*. Αἱ ἐφημερίδες θρυλλοῦσιν ὅτι Αὐτὴ ἠγόρασεν ἀδάμαντα τριῶν ὡς ἔγγιστα ἑκατομμυρίων ἐν Ἀμστελλοδάμῳ· ἐλπίζω ὅτι ὁ *Μουσταφᾶς* ἀποτίσει τὸν ἀδάμαντα τοῦτον ὑπογράφων τὴν Συνθήκην τῆς εἰρήνης, εἰ *οἶδε γράφειν*....

Σεπτ. 1772· *ὁ αὐτός*.

«Εἰ οἱ Ἕλληνες ἦσαν ἄξιοι ὧν περ ὑπὲρ αὐτῶν ἐπράξατε, ἡ *Ἑλληνικὴ Γλῶσσα ἔσοιτ' ἂν σήμερον ἡ παγκόσμιος γλῶσσα*.

Ἡ Αὐτοκράτειρα τῷ Βολταίρῳ.

Ἐν Πετρουπόλει, τὴν 20 Φεβρ. (3 Μαρτίου) 1773.

... Ἀναγινώσκω ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ ἔργα τοῦ Ἀλγαρόττη. Ἀντιποιεῖται ὅτι ὅλαι αἱ τέχναι καὶ ἅπασαι αἱ ἐπιστῆμαι ἐγεννήθησαν ἐν Ἑλλάδι. Εἴπατέ μοι, παρακαλῶ, ἐὰν τοῦτο ἔχηται ἀληθείας; Πνεῦμα ἔχουσιν εἰσέτι καὶ ἐκ *τῶν μᾶλλον ἐξημμένων*· πλὴν τοσοῦτον κατεβλήθησαν ὥστε δὲν ὑπάρχει πλέον νεῦρον παρ' αὐτοῖς. Ἐν τούτοις ἄρχομαι πιστεῦσαι ὅτι βραδύτερον ἠδυνάμεθα ἵνα τοὺς θεραπεύσωμεν. μάρτυς ἡ νέα τῶν Πατρῶν νίκη κατὰ τῶν Τούρκων μετὰ τὸ πέρας τῆς δευτέρας ἀνακωχῆς. Ὁ κόμης Ἀλέξης μοι ἀναγγέλλει, ὅτι τινὲς τούτων διήχθησαν θαυμασιώτατα.

Τοιοῦτόντι συνέβη ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Αἰγύπτου, οὗ ἀγνοῶ εἰσέτι τὰς λεπτομερείας· ἦρχε δὲ τούτων πλοίαρχος Ἕλλην (*ὁ Κανάρης* Σ. Μ).

20 Ἀπρ. 1773· *ὁ Βολταῖρος τῇ Αὐτοκρατείρᾳ*.

Βαυκαλίζομαι ὅτι αἱ ὑμέτεραι βόμβαι ἐκρήξουσι κατὰ τῶν Τουρκικῶν κεφαλῶν, καὶ ὅτι ὁ Κ. Πρίγκηψ Ὀρλὼφ ἐγερεῖ ἀψίδας θριάμβου, οὐχὶ ἐπὶ τοῦ παγετοῦ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἱπποδρομίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως· τότε δὴ τότε ἀναστήσονται ἐν Ἑλλάδι *Φειδίαι* τε καὶ *Μιλτιάδαι*.

Νομίζω δ' ὅτι ὁ Ἀλγαρόττης ἀπατᾶται διατεινόμενος, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐφεῦρον τὰς τέχνας· ἐτελειοποίησαν μὲν αὐτῶν τινας, πλὴν λίαν ὀψέ.

Ὑπῆρχε δ' ἄλλως καὶ ἀρχαῖόν τι λόγιον, ὅτι οἱ Χαλδαῖοι ἐδίδαξον τὴν Αἴγυπτον, καὶ ὅτι ἡ Αἴγυπτος ἐδίδαξε τὴν Ἑλλάδα.

Οἱ δ' Ἕλληνες ἐξεπολιτεύθησαν τοσοῦτον βραδέως, ὥστ' ἠναγκάσθησαν μαθεῖν τὸ ἀλφάβητον ἐκ Τύρου, ὅτε οἱ Φίνικες συνῆψαν ἐμπορίαν μετ' αὐτῶν καὶ ᾠκοδόμησαν πόλεις ἐκεῖ. Οἱ Ἕλληνες οὗτοι ἐχρῶντο πρότερον γραφῇ συμβολικῇ τῶν Αἰγυπτίων(!)

Ἕτερον δεῖγμα πνεύματος ἐφευρετικοῦ τῶν Ἑλλήνων, ἐστὶν ὅτι οἱ πρῶτοι τούτων φιλόσοφοι ἐδιδάσκοντο ἐν Ἰνδίᾳ, καὶ ὅτι ὁ Πυθαγόρας ἐκεῖσε ἔμαθε τὴν Γεωμετρίαν.

... Πρὸ μηνὸς ὀδόλως ἐπίστευον οἰκῆσαι εἰσέτι τὴν ἣν ἐκθαμβοῖτε σφαίραν. Χάριτας ἀποδίδωμι τῇ φύσει, τῇ εὐδοκηδάσῃ ἴσως ἵνα ζήσω μέχρις οὗ ἀποκαταστῆτε ἐν τῇ πατρίδι *τοῦ Ὀρφέως καὶ Ἄρεως*, δηλαδὴ, ἐντὸς τινῶν μηνῶν. Πλὴν μὴ μ' ἀργοπορῆτε ἐπὶ πλείονα χρόνον....

ὡραίας πόλης, πόσον ἐξαισίας καλλονῆς! Εἶν ἡ *Νύμφη* τοῦ τῶν Ἀσμάτων ἄσματος, ὑπέρκαλλος, ἀξιολάτρευτος· τὸ δὲ θεῖον τέκος, ὁ Θεὸς τῶν θεῶν, ὑπερκαλλέστατος, εὐμορφώτατος, ὥς τις Ἄναξ, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς κρινωλένου Μητροπαρθένου.

Ἀπομίμημα Πανσελήνειον. Ὁ Πανσέληνος εἶν' ὁ τοῦ Βυζαντίου Ῥαφαὴλ· τί λέγω; ὁ Ῥαφαὴλ, ὁ Μιχαὴλ Ἄγγελος καὶ τοσοῦτοι ἕτεροι ἀριστοτέχναι τῆς Ἰταλίας, ἄνευ τῶν Βυζαντινῶν εἰκόνων, ἅστινας ἀπεμίμήθησαν τελειοποιήσαντες ἐν μέρει οὐδέποτε ἤθελον διακριθῆ καὶ δοξασθῆ. Ἡ ἐν Βιέννῃ τῶν Ἰταλικῶν εἰκόνων Ἔκθεσις τ'ἀπέδειξεν· ὡς καὶ εἰς τὴν Γλυπτικὴν ἂν ἦρε τὰ πρωτεῖα, χάρις εἰς τοὺς Φειδίας καὶ Πραξιτέλας, ὧν τὰ καλλιτεχνήματα ἐν πρωτοτύπῳ κέκτηται· ἐνῶ ἡ Ἑλλὰς πάνυ ὀλίγα ἔχει, καὶ ταῦτα ἠκρωτηριασμένα. Ἀλλ' ἡ Ἑλλάς μου ἂν δὲν ἐξέθηκεν εἰκονίσματα καὶ ἀγάλματα ἀμίμητα εἰς Βιέννην, θέλει ἐκθέσει τοιαῦτα εἰς Φιλαδέλφειαν. Καὶ διὰ τοῦτο θάρρος, Ἑλληνισμέ.' πρόβαινε μὲ βῆμα γοργὸν πρὸς τὸν σὸν ὑψηλὸν προορισμόν!

Ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ καὶ εἰς Τοῦλτσαν ἐγνώρισα τὸν Κ. Νεοκλῆν Καρυταινὸν ἀπὸ τὴν Ἰσάκσην, λιμένα παρίστριον κάτω τῆς Τούλτσης. Ἀ! ἰδοὺ ἁγνός, σφριγῶν καὶ θαρραλέος ἀνὴρ ὅστις περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἕλληνος!

Εἰς Τοῦλτσαν μ'ἤρεσαν οἱ Ὀθωμανοί, διότι ἐξελληνίζονται· μ'ἤρεσαν δὲ καὶ αἱ Ὀθωμανίδες, διότι ἐξευγενίζονται. Δικαιοῦται ὁ γράφων εἰς Φλωρεντίαν, ὅτι ὁ *Ὀθωμανισμὸς βαίνει πρὸς ἐκπολιτισμόν*. Τὰ δημόφρονα αἰσθήματα καὶ ὁ *ἰσοπολιτισμὸς*, ὡς καὶ τὸ *ἰσόνομον* καὶ *ἐκπαιδευτικὸν* λαμβάνουσιν ἐπέκτασιν μεγίστην ἐν Τουρκίᾳ. Εἴθε!

Ἀλλὰ παρ' ὀλίγον νὰ λησμονήσω τὸ Ρένιον, τὸ ὅριον τοῦτο, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ Προύθου καὶ Δουνάβεως. Ἐκεῖ διατελεῖ *ὁ φιλόπατρις Κ. Βρανιώτης*, διευθύνων τὰς φυλακὰς τῶν ἀνηλίκων, ὡς καὶ ἕτεροι ὁμογενεῖς· ὥστι φρούριον ἐγείρονται ἐκεῖσε αἱ φυλακαί, ὧν τὰ τείχη καλύπτουσι τὰ αἴσχη τῶν ἀνηλίκων νεανιῶν· ἀλλὰ τὰ αἴσχη ἐνίων κοινωνιῶν ποῖόν ἄραγε δεσμωτήριον καλύψει;

Μετὰ διάπλουν ὀκτάωρον σχεδὸν ἀπὸ τοῦ Ἰσμαηλίου, ἔνθα ἐσχετίσθην καὶ μετὰ *τοῦ ζηλωτοῦ τῶν πατρῴων* Κ. *Πεταλᾶ*, τοῦ ἐπιτετραμμένου τὰ τῆς Ἀγγλίας πρὸ δεκαετίας ἐν Ἰσμαηλίῳ, ἀπεβιβάσθην εἰς Γαλάζιον.

Σπουδαῖα.

Κατὰ τὸν «*Διπλωματικὸν Μνήμωνα*» οἱ βουλευταὶ τῆς Ἑλλάδος εἰσίν,

120 Ὑπουργικοί. 25 Κομουνδουρικοί. 20 Ζαϊμικοί. 10 Δεληγεωργικοί. 10 Δημοκρατικοί.

— Τὸ Ἡγεμονικὸν ζεῦγος περιμένεται εἰς τὰ Μεταλλεῖα τοῦ Σλανὶκ περὶ τὰ τέλη τοῦ Αὐγούστου, ἐφ' ᾧ καὶ παρασκευάζονται τὰ πρὸς ἀποδοχήν.

— Ἡ Ὑψ. Πύλη ἀνενέωσεν ἐσχάτως τὴν ἀξίωσιν τῆς τροποποιήσεως τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν, ἃς εἶχε συνομολογήσει ταῖς διαφόροις Δυνάμεσιν· ἐν τούτοις ἡ Αὐστροουγγαρία πρώτη ἀπεποιήσατο λόγῳ ὅτι δὲν ἔληξεν ἡ προθεσμία τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως.

— Καίτοι ὁ Πρίγκιψ Μιλὰν ὑπεδέχθη εὐμενῶς ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰωσὴφ εἰς Ἴσχλ, τεκμαίρονται δὲ πολλὰ ἕνεκα τῆς εἰς Βερολῖνον προσκλήσεώς του ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γερμανῶν, ὁ λαὸς τῆς Σερβίας φύσει εὐερέθιστος, ὡς ὁ Ἑλληνικός, δὲν εἶν' εὐχαριστημένος, καὶ τούτου ἕνεκα φόβος ἐπίκειται, μήπως ἀκούσωμεν ἀπροσδόκητόν τι ἐν Σερβίᾳ.

— Ἡ Βουλὴ τῆς Ἑλλάδος ἠνεῴχθη τὴν 25, τοῦ πρωθυπουργοῦ ἀναγνόντος τὸ σύνηθες καὶ πολλὰ ὑποσχόμενον ἐν τῷ μέλλοντι (!) βασιλικὸν Διάγγελμα· ἐν τούτοις θύελλα μεγάλη ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ προμηνύεται ἀπὸ τοῦδε, μολονότι δὲν εἶχον συνέλθει ὅλοι οἱ Βουλευταὶ κατὰ τὴν ἔναρξιν.

— Κατ' ἐντολὴν τοῦ Γεν. τῆς Ἑλλάδος ὧδε Κ. Προξένου πανταχοῦ τῶν Ἑλληνικῶν ἐν Δακίᾳ παροικιῶν ἐνετάλη μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς *Ἀρσάκη*· Ὁ Συντάκτης τοῦ *Δεκεβάλου* διατελῶν εἰς τὰ Παρίστρια ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ ταύτῃ ἐξέδοτο ἐν Βραΐλᾳ ἔκτακτον Παράρτημα μετὰ Νεκρολογίας, οὗ καὶ δευτέρα ἔκδοσις, διὰ τὸ περιζήτητον, ἐγένετο, πλείστων ἀντιτύπων δωρεὰν εἰς τὸ Ἀρσακεῖον καὶ εἰς πλεῖστα Ἀναγνωστήρια τοῦ Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ σταλέντων ὑπὲρ τῆς μνήμης τοῦ ἐπισήμου νεκροῦ, ὅστις ἐτάφη «ἄνευ πομπῆς» εἰς τὸ Κοιμητήριον τοῦ Βέλλου καὶ «ἄνευ οὐδενὸς ἐπικηδείου,» κατὰ διαταγὴν τοῦ συγγενολογίου, λίαν ἀνοικείως προσενεχθέντος, καί τοι ἡ περιουσία αὐτοῦ κινητήτε καὶ ἀκίνητος, ἐκτὸς 18 χιλ. φλωρίων δοθέντων εἰς... καί τινων ἀσημάντων ποσῶν εἰς οἰκίας ἐκπεπτωκυίας ἀριστοκρατικάς, παρεχωρήθη ἅπασα εἰς τὰ οἰκογενειακὰ αὐτοῦ μέλη.

— Ὁ διδάκτωρ Κ. «Ἀντώνιος Ποθητὸς» εἰς Μανσούραν τῆς Αἰγύπτου παρουσίασε δοκίμιον Ὑδραυλικοῦ Κοχλίου (*Hélice Hydraulique*). Ἀρχιμηδείου πρὸς ἀνατίναξιν τοῦ ὕδατος εἰς ὕψος καὶ μῆκος, καὶ πρὸς ἀνακυκλισμὸν αὐτοῦ δι' ἄρδευσιν, δρόσον καὶ γονιμότητα τῆς γῆς, καὶ μάλιστα ὅταν αὐτῆς ὁ φλοιὸς καίηται ξηραινόμενος ὡς ἐν Δακίᾳ καὶ Συρίᾳ κτλ Ὄντως «εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος μέγας ἀνεδείκνυτ'ἂν ὁ πλούσιος ἐκεῖνος (*ce richard-là*),» ὅστις ἤθελε παράσχει τῷ διδάκτορι τούτῳ τὰ μέσα τῆς ὑποστηρίξεως πρὸς ἐγκαρτέρησιν καὶ τελειοποίησιν τοῦ δοκιμίου τούτου. Τοιούτους ἐφευρέτας ἢ ἀναδιφιστὰς τῶν προγονικῶν ἐπιστημῶν καὶ μάλιστα τοῦ *Μεγάλου Ἀρχιμήδους* αἱ σοφαὶ Δημοκρατικαὶ Κυβερνήσεις βοηθοῦσιν· ἐπειδὴ δὲ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἀμοιροῦμεν μὲν σοφῆς Κυβερνήσεως, εὐμοιροῦμεν δὲ πλουσίων ἀνδρῶν Εὐεργετῶν, εἰελπιζόμεθα ὅτι ὁ δόκτωρ Κ. Α. Ποθητὸς ἐμμένων θέλει τύχει τῆς ποθητῆς αὐτῷ· ὑπό τινος εὐπόρου φιλογενοῦς συνδρομῆς. Τὸ ἐπὶ τούτῳ γαλλιστὶ καὶ ἑλληνιστὶ συντεταγμένον Φυλλάδιον, ὅπερ ἐστάλη ἡμῖν μέσῳ τῆς ἀξιοτ. Συντάξεως «τῶν Ἡμερησίων Νέων,» λαλεῖ εὐγλωττότερον ἡμῶν περὶ τούτου τοῦ κοινωφελεστάτου θέματος.

— Ἐν Ῥωσσίᾳ μέγας σάλος μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ Ἐκκλησίας· προμηνύονται δὲ σοβαρὰ συμβάντα διὰ τὴν ἀνάμιξιν τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς εἰς τὰ τῆς πνευματικῆς, καὶ γνωστός ἐστιν ὁ παρὰ τοῖς Σλάβοις θρησκευτικὸς φανατισμός, ὁπότε περὶ τῶν πατρῴων πρόκειται.

— Τὰ ἀραβόσιτα εἰς τὸ πλεῖστον τῆς Δακίας μέρος ἐμαράνθησαν· ἐξαιρουμένης τῆς Βεσσαραβίας, εἰς ἣν ἡ εἰσοδεία εἶν ἐξαίρετος, καί τινων νομῶν τῆς Μολδαβίας, οἱ μόχθοι τῶν ἀγροτῶν ἐματαιώθησαν. Αἱ κριθαὶ εἰς τὰς Παριστρίους πόλεις περιζήτητοι· μέχρις 180 γρ. ἀνέβη τὸ κοιλόν. Οἱ σῖτοι ὅμως εἰς στασιμότητα. Αἱ ἄμπελοι ἐν Δακίᾳ ἔπαθον ἐν μέρει ὑπὸ χαλάζης.

— Ἡ ἐσοδεία τοῦ βάμβακος καὶ τῆς ὀρύζης ἐν Αἰγύπτῳ προμηνύεται ἀρίστη· τὰ σῦκα καὶ αἱ σταφίδες οὐχὶ τόσῳ ἐν ἀφθονίᾳ ἐφέτος ἐν Ἀνατολῇ· αἱ ἐλαῖαι κατάκαρποι ἐν Ἰωνίᾳ καὶ Ἀλβανίᾳ.

— Ἡ σπουδαία Ἐφημερὶς τῆς Σμύρνης «Ἰωνία» ἐπαύθη ἐπὶ ἕνα μῆνα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἣν ἐξύμνει ἡ σύνταξις αὐτῆς, καθαπτομένη τοῦ *Δεκεβάλου*, ὡς ἀγνῶτος τῶν φιλικῶν μεταξὺ Ὀθωμανῶν καὶ Ἀνατολικῶν λαῶν σχέσεων. «Ὁ Διπλωματικὸς Μνήμων» κατηγορεῖ μιᾶς τοιαύτης Κυβερνήσεως, ἥτις προσφεύγει εἰς τὸ μέτρον τῶν παύσεων δημοσίων ὀργάνων, ἅτινα κέκτηνται τὰς συμπαθείας τοῦ κοινοῦ.

Questiunea Bulgară.

Domnule Redactore,

Greŭ lucru întreprinde negreşit aquela quare se silesce acum a aranja questiunea ḑisă Bulgară, pentru quĕ vedem quĕ, trecând timpul, în loc sĕ se potoliască, din contra se aprind şi se înalţă patimile din ambele pârţĭ. Aquésta o cunósce fie quine, quare urmăresce quele întîmplate în Orient. Acum nu este questiune, déquĕ Patriarhia este inamică Exarhieĭ şi vice versă, dară despre ura, quare se pare în fiequare ḑi întênḑându-se între douĕ naţionalităţĭ surorĭ şi quare póte lua în viitor marĭ proporţiunĭ şi avea consecinţe triste în genere. Decĭ de şi aquéstă operă grea nu este a puterilor nóstre, considerând cu frică uă assemenea stare de lucrurĭ ticălósă, nu ne înduoim sĕ rădicâm slaba nóstră voce, rugând pre queĭ puternicĭ, pênĕ quând maĭ este timp, sĕ aducă, cu tóte sacrificiurile possibile, vindecarea cuvenită. Astăḑĭ, quând prin înţelegere pacifică se resolvă marĭ questiunĭ politice între naţiunĭ inamice, este peste putinţă, socotim, de a nu se inventa un mod spre regularea uneĭ questiunĭ existênde între naţiunĭ surorĭ omodoxe, conduse amêndouĕ de aquéşĭ învĕţătură a luĭ **Christos**, ênsăşĭ fontână a iubireĭ din lume. Quine are nedrept şi quine, drept! — multe s'aŭ scris din ambele părţĭ, déră şi déquĕ s'ar scri altele atâte, starea lucrurilor va rĕmânea tot aquéşĭ. Din contra trebue sĕ părăsim calea alunecósă a cuvintelor, calea acusârilor, reprobârilor, şi sĕ intrâm pe calea lucrurilor cu dorinţă şi decisiune tare qua sĕ ajungem la un resultat mulţumitor. Este necessitate qua actualul glorios Patriarh şi Sântul Synod, ne maĭ băgând de sémă la strigătele, sĕ se gândiască matur şi curînd despre aranjarea desăvîrşită a aquesteĭ dispute triste. Şi pot fi, suntem siguri, convinşĭ quĕ şi Imper. Alexandru şi Generalul Ignatief, şi Russia întrégă, precum şi tótă grupa înţeléptă şi practică a Ellenilor vor tresări de bucurie în ḑioa în quare s'ar înceta aquéstă dispută, quare *nicĭ nu trebuia sĕ esiste*. Russia, o ḑicem cu curagiŭ, doresce progressul şi prosperitatea tutor naţionalităţilor Orientale, fără escepţiune şi sunt *tocmaĭ* ridiculĭ(!), quari susţin contrariul. Şi déquĕ fiind provocată ş'a arĕtat mâhnirea saŭ indignarea sa, aquésta este, credem, cu totul naturală. Pentru aquésta, dupe noĭ, trebuie sĕ *rădicăm vĕlul trecutuluĭ* şi se ḑicem «*toţĭ am gresit, veniţĭ sĕ îndreptâm greşalele nóstre.*» — şi ertênd uniĭ pe alţiĭ—şi întênḑênd mână amicală uniĭ cu alţi, sĕ umblâm în pace şi în concordie frăţéscă, calea progressuluĭ christian. Sĕ transmitem diferenţa nóstră de la In. p. la Biserica luĭ *Christos* quare are *principurĭ sacre*, sĕ înceteze şi nu sĕ eterniseze disputele fiilor sĕĭ. Am ḑis! Şi ne rugâm qua aqueste cuvinte simple şi neornate déră intime, sĕ deslege limbele oratorice şi sĕ misce vocĭ maĭ resunătóre pentru grabnica aquéstă afacere religiósă şi naţională.

(Clio). *P. G.*

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ βουλόμενοι ν'ἀγοράσωσι τὰ καταχωρηθέντα δυσεύρετα βιβλία ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 6. „Δεκεβάλῳ" καὶ ὑπὸ ἡμερομ. 29 Μαΐου ἀπευθυνθήτωσαν εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῶν Κ-ων Const. Ioniţiu &, Comp. Bucurescĭ, Strada Lipscanĭ No. 7. Τοῦτο δὲ πρὸς ὄφελος τοῦ ἀγοραστοῦ.

Philologia.

Publicâm aqui un articol, trimis de demult Onor. Red. «**Columna luĭ Traian**» asupra unuĭ subiect fórte interessant.

Stimate D-le B. Hăjdeŭ.

«În eruditul D. V. op No. 12 a. c. am cetit uă diatribă «*Muntenia sub Ptolomeŭ*„ unde desvoltaţĭ aşa de bine localităţile Dacieĭ antice, descrise de Ptolomeŭ şi reproduse dupre un manuscript, que am avut şi eŭ fericirea de a'l vedé în *original*, nu însĕ în «*Vatopedu*» qui în «*Pantocrator*» uă altă Monastire a Sacruluĭ Munte «*Athos*„» în bibliotheca quăruia s'aŭ păstrat multe opurĭ antice, făcute prada evenimentelor sinistre a le timpuluĭ, de şi se maĭ conservă şi alte destul de serióse pentru un archeolog.

Sĕ venim insĕ asupra theseĭ, que m'a făcut a vĕ scrie:

Pentru a deriva finalul multor oraşe Daco-Thracice, resfoiţĭ mulţĭ autorĭ şi lexicografĭ, quari nicĭ de cum nu ne aŭ explicat nicĭ însemnarea finaluluĭ *dava*, nicĭ a ḑicereĭ *theba*, *θήβη*.

Permiteţi-mĭ dar a veni şi eŭ, la rîndul meŭ, pentru quĕ este vorba de etymologia maĭ multor oraşe cu nume *θήβη*, *Theba*, şi a spune onorabililor lectorĭ aĭ fóeĭ D. V. erudite, quĕ aquéstă ḑicere este Ebraică, şi quĕ însemnéḑă *arca* saŭ *corabia*, de unde şi *Sycriul luĭ Noe* se chiamă ebreesce *Thebotha* (*θηβωθά*).

Spre a vĕ convinge despre aquest adever, stimate şi erudite D-le *Hajdeŭ*, étă que ne ḑice D-nu T. *Philips* în Biblia şi istoria sa pag. 18.

«Thèbes ou Theba signifie «*arche.*» Le «temple principal de cette ville paraît avoir «été construit en mémoire du déluge; un «châsse, en forme de bateau, était l'objet «le plus sacré des temples Egyptiens.» Şi maĭ la vale:

«Thèbes est une ville, jugée digne d'être «citée dans l'Ecriture; elle y est appelée «*No-Ammun*».— «populeuse—No (É).»

De unde resultă quĕ *Theba* (*θήβη-θῆβαι*) s'a numit din causa templuluĭ sĕŭ oval în formă de navă.

Quât despre finalul *dava* de şi nu possed în bibliotheca mea cărţĭ Celtice, cu tóte aquestea, dupĕ uă notiţie din Bibliotheca unuĭ german, *dava* s'a luat de la Celticul *daw*, quare qua şi sanscriticul *daw* însemnéḑă *daru*.

Priimiţĭ, vĕ rog, şi încredinţarea stimeĭ mele

Cetăţénul: *Th. A. Paschides.*

Stimabilul Domnu **A. I. Arion**
Director al Caseĭ de Depunerĭ şi Consemnaţiunĭ.

Vrênd a încuragea organul nostru filoromân a bine-voit a ne trămite următórea adresă No. 8802 cu anunciul de maĭ la vale:

D-luĭ Directorŭ al Jurnaluluĭ Ellenŭ «Decebalu.»

Vĕ rog, începênd de la 9 ale corenteĭ lunĭ sĕ publicaţĭ în tóte ḑilele (Duminicele) prin ḑiarul que administraţĭ alăturatul anunciŭ al Casseĭ de Depunerĭ.

Priimiţĭ, etc.

ANUNCIŬ

Direcţiunea Casseĭ de Depunerĭ basată pe decisiunea luată de Comissia de Privighere a aquesteĭ Casse sub preşedinţa D-luĭ Ministru de Finance, publică în themeiulŭ articolelorŭ 46 combinat cu art. 50 din legea Comptabilităţiĭ generale a Statuluĭ qua antreprisa clădireĭ Otelului Casseĭ de Depunerĭ se adjudecă de aḑĭ Iuliŭ 9/21 la 10/22 August viitor adiquă peste 30 ḑile precise.

Concurenţa se va ţine cu oferte sigilate.

Ofertele se vor pune sigilate în şedinţă publică que se va ţine în ḑiua de 10/22 August în presenţa Comissiuneĭ de Privighere saŭ a representantuluĭ que ea va desemna.

Planul definitiv al Clădireĭ, caietul de sarcinĭ şi devisul se pot vedea în tóte ḑilele în orele de şedinţe ḑilnice a le Casseĭ de Depunerĭ de la 11 ore anti-meridiane pênĕ la 3 post-meridiane.

Direcţia: Ant. J. Arion.

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ
ΑΙΜΙΛΙΑΣ ΡΟΥΤΖΑΤΟΥ
(Ὁδὸς Ἐμπόρων Str. Negustătorilor 4).

Εἰδοποιοῦνται αἱ ἀξιότιμοι οἰκογένειαι τῆς Πρωτευούσης καὶ τῶν θεμάτων, ὅτι τὴν 16 Αὐγούστου ἄρχονται τὰ μαθήματα τῶν κορασίων τοῦ Διδακτηρίου τούτου, Σχολιακὰ καὶ Γυμνασιακά.

Μεταξὺ τῶν ξένων γλωσσῶν, Γαλλικῆς, Γερμανικῆς καὶ Ἰταλικῆς, παραδίδοται καὶ ἡ «Ἑλληνική·» Ὁ αὔξων ἀριθμὸς τῶν Μαθητριῶν κατ' ἔτος ἀπαλλάσσει τὴν Διεύθυνσιν πάσης συστάσεως.

Διὰ τὰ καθέκαστα ὑπάρχει ἰδιαίτερον „Πρόγραμμα."

Συντάκτης ὑπεύθυνος Θ. Α. Πασχίδης.

24. Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον Κ. Ν. Ῥαδουλέσκου, Ὁδὸς Ἀκαδημίας 24